

కార్మిక లోకం

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ మాసపత్రిక

సంపుటి 3 డిసెంబరు 1973 సంచిక 2

సంవత్సర చందా :
రూపాయలు

విడిప్రతి :
30 పైసలు.

సి. ఐ. టి. యు. ఆఫీసు : సమావేశ నిర్ణయాలు

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ ఆఫీసు బేరర సమావేశం 1973 నవంబరు 29 వ తేదీన విజయవాడలో జరిగింది.

సి. ఐ. టి. యు. జనరల్ కౌన్సిల్ సమావేశం విశాఖ పట్నంలో ఫిబ్రవరి మొదటి వారంలో జరుపుటకు కేంద్రకమిటీ అంగీకారం తెలిపిన దృష్ట్యా ఏర్పాట్లను పూర్తిచేయటం గురించి చర్చించి నిర్ణయాలు తీసుకోవటమైనది.

అనుబంధం కోరుతూ 20 సంఘాలు :-

శ్రీకాకుళం - 1, విశాఖ - 4, గుంటూరు - 7, కృష్ణా - 2, ఖమ్మం - 2, తూర్పుగోదావరి - 3, అనంత పురం - 1, మొత్తం - 20 యూనియన్లు అనుబంధం కోరినవి.

డిశంబరు 16 వ తేదీన హైదరాబాద్ లో యు. సి. టి. యు. ఏర్పాటు కొరకు జరిగే సమావేశాన్ని జయప్రదం చేయుటకు తీసుకోవలసిన చర్యల గురించి చర్చింపటమైనది.

నల్లగొండ పట్టణంలో పేదల పాకల తొలగింపును వ్యతిరేకించి పేదలకండగా నిలబడిన సి. ఐ. టి. యు. కమిటీ సభ్యుడు శ్రీ ఎ. రంగయ్యగారిని ఆయనతోపాటు మరికొందరిని అరెస్టు చేయటాన్ని సమావేశం ఖండిస్తూ తీర్మానించింది. వారిని వెంటనే విడుదల చేయాలని డిమాండు చేసింది.

మూడవ పే కమిషన్ సిఫారసులను కేంద్రప్రభుత్వం ఆమోదించి ప్రభుత్వోద్యోగులకు నష్టం కలిగించే నిర్ణయాలు తీసుకోవటంపట్ల నిరసనగా డిశంబరు 1న జీతాల నిరాకరణ సమ్మె జరపాలని కేంద్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల సమాఖ్య, తంతి తపాలా ఉద్యోగుల జాతీయ సమాఖ్యలు యిచ్చిన పిలుపును జయప్రదం చేయాలని ప్రభుత్వోద్యోగులందరికీ విజ్ఞప్తి చేసింది.

పేపరు ధర విపరీతంగా పెరిగిపోయినందున 'కార్మిక లోకం' మాసపత్రిక చందారేటును సంవత్సరానికి రు 5 లు గాను, విడి కాపీ 0-40 పైసలు గాను 1974 జనవరి నెలనుండి పెంచుతూ నిర్ణయించటమైనది.

ప్రకటన

కాగితం ధర విపరీతంగా పెరిగి పోయినందున 'కార్మికలోకం' మాస పత్రిక ధర పెంచక తప్పలేదు. కాబట్టి 1974 జనవరి సంచిక నుండి పత్రిక -

సంవత్సర చందా రు 5-00
విడి ప్రతి 0-40

పాఠకులు, ఏజంట్లు ఈ మార్పును గమనించి మాతో సహకరించ ప్రార్థన.

ఇట్లు
మేనేజరు

యూనియన్ వార్తలు

* నెల్లూరుజిల్లా లారీ వర్కర్స్ యూనియన్ వారి కోత్సవం సందర్భంగా యూనియన్ జనరల్ బాడీ సమావేశం 25-10-1973 న నెల్లూరులో జరిగింది. డాక్టర్ శేషారెడ్డి సందేశమిస్తూ కార్మికవర్గం ఐక్యమై ప్రభుత్వ ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలను ప్రతిఘటించాలన్నారు. సోదర కార్మిక సంఘాల నాయకులు సందేశాలిచ్చారు. శ్రీ వి. మాలకొండారెడ్డి అధ్యక్షులుగా, శ్రీ కొండయ్య కార్యదర్శిగా మొత్తం 18 మందితో నూతన కార్యవర్గాన్ని ఎన్నుకోవడమైనది. సమావేశానంతరం లారీలతో కార్మికులు గొప్ప వూరేగింపు జరిపారు.

* * *

* రైల్వేకార్మికుల వైద్యసౌకర్యంనిమిత్తం విజయవాడలో 100 పడకలు, 30 మంది డాక్టర్లు, తగు సిబ్బందితో ఆధునికమైన హాస్పిటలు వున్ననూ కార్మికులకు మాత్రం చికిత్స అందుబాటులో లేదని, ప్రవేశంకొరకు కార్మికులు సత్యాగ్రహం చేయాల్సిన స్థితి ఏర్పడిందని, పొదుపుపేరుతో రోగులకు యిచ్చే ఆహారములోకోత జరుగుతోందని, టి. బి. పేషెంట్ కు యివ్వాలసిన కోడి గ్రుడ్డుసయితం ఆపివేయబడ్డాయని ఈ పరిస్థితిని మార్పించటానికి రైల్వే కార్మికులందరూ ఐక్యంగా ఆందోళనచేయాలని సౌత్ సెంట్రల్ రైల్వే ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ విజ్ఞప్తి చేసింది.

* * *

* నెల్లూరు ఎనామిల్స్ ఫ్యాక్టరీ మేనేజిమెంట్ కు, వర్కర్స్ యూనియన్ కు 9-11-1973 న లేబరు ఆఫీసరు సమక్షంలో ఎగ్రిమెంటు కుదిరింది. దానిప్రకారం ఫ్యాక్టరీలోని వర్కర్లందరికీ 1-1-1974 నుండి నెలకు రు 35/- లు పెంచబడును. జీతముతో సంబంధము లేకుండా సైకిల్ ఎలవెన్ను యివ్వబడును. ఈ ఎగ్రిమెంటు 1-1-74 నుండి 31-12-74 వరకు అమల్లో వుంటుంది.

* * *

* సౌత్ సెంట్రల్ రైల్వే విజయవాడ డివిజన్ లో పర్సనల్ బ్రాంచికి తగినంత సిబ్బందిని నియమించనందున కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కారం కాక దీర్ఘకాలం పెండింగులో వుండిపోతున్నాయని, కార్మికులలో తీవ్ర ఆసంతృప్తికి దారితీస్తున్నదని కావున తక్షణమే పర్సనల్ బ్రాంచిలో 70 మందిని స్టాఫ్ ను పెంచాలని, అంతదనుకా ఓవర్ టైం చెల్లించాలని సౌత్ సెంట్రల్ రైల్వే ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ కోరుతోంది. డిశంబరు 15వ తేదీలోగా యీ సమస్యపైన అధికారులు తగు నిర్ణయం చేయని యెడల యాక్షన్ లోకి దిగటానికి సిద్ధపడవలసిందిగా యూనియన్ విజ్ఞప్తి చేసింది.

* పంచాయితీరాజ్ (జిల్లా పరిషత్) ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ వార్షిక మహాసభ నవంబరు 18 న హైదరాబాద్ లో జరిగింది. శ్రీ ఎన్. ప్రసాదరావు అధ్యక్షత వహించారు. 200 మంది ప్రతినిధులు హాజరయ్యారు.

* జీతాలు, కరువుభత్యం పెంచాలని, ఎన్. యం. ఆర్. పనివారిని రెగ్యులరైజ్ చేయాలని పనివారికిదుస్తులు, పనిముట్లు

అఖిల భారత వినిమయ ధరల సూచి
(1960 సవత్సరంలో 100 పాంట్లు ఆనే పునాదిపై)

1973	పాయింట్లు
ఫిబ్రవరి	213
మార్చి	216
ఏప్రిల్	221
మే	228
జూన్	233
జూలై	243
ఆగస్టు	247
సెప్టెంబరు	248

సి. ఐ. టి. యు. కోఆర్డినేషన్ కమిటీ ఏర్పాటు

సి. ఐ. టి. యు. కు అనుబంధించబడిన ప్రతి యూనియన్ నుండి ఇద్దరు ప్రతినిధుల చొప్పున తీసుకొని వారితో గుజరాత్ రాష్ట్రంలో సి. ఐ. టి. యు. కోఆర్డినేషన్ కమిటీ ఏర్పడింది. సెప్టెంబరు 30 న అహమ్మదాబాద్ లో జరిగిన ట్రేడ్ యూనియన్ ప్రతినిధులు సమావేశంలో ఈ ఏర్పాటు కావించబడింది. భావనార్, బరోడా, అహ్మదాబాద్ లనుండి వచ్చిన ప్రతినిధులు రిపోర్టులు యిచ్చారు. అనేకమంది చర్చల్లో పాల్గొన్నారు.

చర్చలనంతరం కామ్రేడ్ దినకర్ మెహతా కన్వీనరుగాను, కామ్రేడ్స్ అబ్దుల్ రజాక్, షేక్ మెహందీలు జాయింటు కన్వీనరుగాను కోఆర్డినేషన్ కమిటీ ఏర్పడింది. నవంబరు నెలలో రాష్ట్ర సి. ఐ. టి. యు కాన్ఫరెన్సు జరపాలని నిర్ణయించడమైనది.

మొదలగునవి యివ్వాలని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండు చేస్తూ సభ తీర్మానించింది.

పిమ్మట ఈ క్రిందివారితో ఆఫీసు బేరర్లను ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకొన్నారు.

శ్రీయుతులు యన్. ప్రసాదరావు (అధ్యక్షులు), ఎ. రంగయ్య, ఆకుల వెంకటసుబ్బారావు, బి. ఆర్. భగవాన్ దాస్ (ఉపాధ్యక్షులు), పి. లక్ష్మీదాస్ (ప్రధానకార్యదర్శి), యం. కె. స్వామి, జి. కె. సత్యం (అడక్వేట్), యం. డి. అజీజ్ పాషా (కార్యదర్శులు), పి. వివ్యాసాగర్ (కోశాధికారి).

వెలువడింది

సి.ఐ.టి.యు ద్వితీయమహాసభ

(ఎర్నాకుళం, ఏప్రిల్ 18-22, 1973)

తీర్మానాలు పుస్తకరూపంలో వెలువడింది.

వెల రు 1-50 లు (ఇంగ్లీషు).

కావలసినవారు :

విజయవాడ ఆఫీసునుండి

తెప్పించుకోవచ్చును,

5 లక్షల బొగ్గుగని కార్మికులకు

బొగ్గు పరిశ్రమలో వేతన నిర్ణయం కొరకు నియమింపబడిన జాయింటు కమిటీ 1973 నవంబరు 19 న కలకత్తాలో సమావేశమైంది. ఈ సమావేశంలో కార్మికుల తరపున సి. ఐ. టి. యు., ఐ.ఎన్.టి.యు.సి: ఎ.ఐ.టి.యు.సి లనూ యజమానుల తరపున కోర్మైన్స్ అథారిటీ, భారత్ కోకింగ్ కోల్ లిమిటెడ్, యన్.సి.డి.సి తదితర సంస్థలు కలిసి ఒక పరిష్కారానికి వచ్చారు.

ఈ పరిష్కారం ప్రకారం 1100 కాలరీలలోని 5 లక్షల మంది బొగ్గుగని కార్మికులకు (భారతదేశమంతటా) 1973 నవంబరు 15 నుండి నెలకు 39 రూపాయలు వేతనంలో తాత్కాలిక పెరుగుదల వుంటుంది. సంప్రతింపుల కమిటీ తన తుదిపరిష్కారం చేప్పేదాకా యీ తాత్కాలిక పెరుగుదల వుంటుంది. డైలీరేటు, కాంట్రాక్టు లేబరుకు రోజుకు 1-50 చొప్పున పెంచియివ్వబడుతుంది. లోగడ వేజ్ బోర్డు సిఫారసులు ఎవరెవరికి వర్తింపబడినవో వారికి, కాంట్రాక్టు లేబరుతోసహా అందరు కార్మికులకూ పెరుగుదల అమలుజరుపబడుతుంది.

పైగా యీ పెరిగిన తాత్కాలిక వేతనాన్ని, ప్రావిడెంటు ఫండు, నష్టపరిహారం, ఇన్సూరెన్సు, ఓవర్ టైము, జీతంతో శెలవు, జీతంతో పండుగ శెలవులు, ప్రసూతి, జబ్బు కాలాలకు వేతనం, లే-ఆఫ్, రిటైరింగ్ మెంటు పరిహారం, గ్రాట్యూటీ, లాభాల బోనసు చెల్లింపుల సందర్భంలోకూడా కలిపి లెక్కించుతారు. అండర్ గ్రౌండు ఎలవెన్యూ, క్వార్టర్ల బోనసుకుమాత్రం దీనిని కలుపరు.

పెరిగిన కొత్తవేతనం డిశంబరు 1వ తేదీనుండి చెల్లించటం ప్రారంభమవుతుంది. బకాయలు డిశంబరు 10వ తేదీకల్లా చెల్లింపు జరుగుతుంది.

ఇంతకుపూర్వం జాయింటు కమిటీ రెండవ సమావేశం ఆక్టోబరు 24వ తేదీన జరిగినపుడు తాత్కాలిక పెరుగుదల నెలకు రూ 65/- లు యివ్వాలని ఆ పెరిగే వేతనాన్ని జాయింటు కమిటీ ఏర్పడిననాటినుండి అమలు చేయాలని సి.ఐ.టి.యు. ప్రతినిధి డిమాండు చేశారు. ఐ.ఎన్.టి.యు.సి., ఎ. ఐ. టి. యు. సి. ప్రతినిధులు రూ 52/- డిమాండుచేసి నవంబరు 1వ తేదీనుండి అమలు చేయాలన్నారు.

ఈ రెండు కోర్కెలనూ యజమానులు నిరాకరించి నందున సి.ఐ.టి.యు., ఐ.ఎన్.టి.యు.సి., ఎ.ఐ.టి.యు.సి., ప్రతినిధులు సమావేశమై నవంబరు 15 న లాంఛన సమ్మెకు పిలుపు యివ్వాలని యీ లోగా పరిష్కారం కాని యెడల నవంబరు 26 నుండి నిరవధిక సమ్మెకు పూనుకోవాలని నిర్ణయం తీసుకున్నారు. తరువాత యీ సమ్మె తేదీలను నవంబరు 26 కు, డిశంబరు 10 కి మార్చటం జరిగింది. ఎలాగూ పరిష్కారం కుదిరింది కాబట్టి సమ్మెపిలుపులు ఉపసంహరించుకోబడినాయి.

19 నవంబరున జరిగిన జాయింటు కమిటీ సమావేశంలో శ్రీ జె. సి. కుమారమంగళం తాత్కాలిక వేతనం పెరుగుదల రూ 39/ లను సూచించారు. డిశంబరు 1వ తేదీ నుండి అమలు జరిగాలన్నారు. అయితే తరువాత నవంబరు 15 నుండి అమలు

వేతనంలో తాత్కాలిక పెరుగుదల

జరగ లని నిర్ణయమైంది. తాను మొదట డిమాండు చేసినట్లుగా అగస్టు నుండి రూ 65/ల కొరకు సి.ఐ.టి.యు. ప్రతినిధి గట్టిగా పట్టుపట్టినప్పటికీ ఐ.ఎన్.టి.యు.సి; ఎ.ఐ.టి.యు.సి ప్రతినిధులు రూ 39/లకు ముందుగానే అంగీకరించినందున కార్మికవర్గకృత దృష్ట్యా యీ కొత్త ప్రతిపాదనను ఒప్పుకోవాల్సి వచ్చింది.

కాని సి. ఐ. టి. యు. ప్రతినిధి పట్టుపట్టి ఒప్పందం చిత్తుప్రతిలోని కొన్ని క్లాజులను తొలగించేటట్లు కృషిచేసిన ఫలితం దక్కింది. ఒప్పందం చిత్తుప్రతిలో 'కోడ్ ఆఫ్ డిసిప్లీన్' గురించి పేర్కొనబడింది. అలాగే క్యాజువల్ లేబరుకు, కంట్రాక్టు లేబరుకు యీ వేతన పెరుగుదల వర్తించదు అని వుదహరించడం జరిగింది. వీటిని అంతిమ పరిష్కారపత్రంనుండి తొలగించటం జరిగింది. అయితే పెరిగిన తాత్కాలిక వేతనాన్ని క్వార్టర్ల బోనసులోనూ, అండర్ గ్రౌండ్ ఎలవెన్యూలోనూ లెక్కకట్టి యివ్వాలని సి.ఐ.టి.యు. ప్రతినిధి డిమాండుచేశాడు. కాని యితర ట్రేడ్ యూనయన్లనుండి సపోర్టు లేనందున యివి ఒప్పందంలో చేర్చబడలేదు.

క్యాటగిరీలు, పనిభారం, కేటగిరీలమధ్య తేడాలు, వగైరాల వివరాలను పరిశీలించటానికని యజమానుల, ట్రేడ్ యూనియన్ ప్రతినిధులతో ఒక సబ్ కమిటీని నియమించుటకు జాయింట్ కమిటీ సమావేశం నిర్ణయించింది.

ఇకనుండి రేషన్ లైజేషన్ పేరుమీద పనిభారం పెంచటానికి, కార్మికుల సంఖ్య తగ్గించటానికి యన్. సి. డి. సి. లోను, సింగరేణిలోను, కొన్ని బెంగాలు గనుల్లోను జేసినట్లుగానే పూనుకుంటారని సి. ఐ. టి. యు. అభిప్రాయపడుతోంది. కాబట్టి అక్రమ పనిభారాన్ని ప్రతిఘటించటానికి, కనీసవేతనం, తదిర ముఖ్యకోర్కెల సాధనకు గని కార్మికుడు సన్నద్ధం గావాల్సియున్నది.

జాయింటు కమిటీలో సి. ఐ. టి. యు. ప్రతినిధిగా శ్రీ రోచిన్ చటర్జీ (కాలరీ మజ్దూర్ సభ ఆఫ్ ఇండియా) సభ్యుడు. సింగరేణి గనుల కార్మికుల ప్రత్యేక పరిస్థితులను శ్రీ చటర్జీకి వివరించి జాయింట్ కమిటీలో ఆయన కృషికి సహాయపడటానికై కొత్తగూడెం నుండి యిద్దరు సి.ఐ.టి.యు. కార్యకర్తలు నవంబరు 19 న కలకత్తా వెళ్ళి వచ్చారు. జాయింటు కమిటీ

చిత్తరంజన్ కార్మికుల విజయం

చిత్తరంజన్ లోకో వర్క్ షాప్ లేబరు యూనియన్ నాయకులను ట్రాన్స్ ఫర్ చేస్తూ మేనేజిమెంటు జారీచేసిన ఉత్తరువులు దురుద్దేశ్యంతో కూడుకున్నవని, చెల్ల నేరవని కలకత్తా హైకోర్టు కొట్టివేసింది. అయినా కోర్టు తీర్పును గౌరవించకుండా వర్క్ షాపు యజమానులు తలాయించారు. దీనిపై పనిప్రదేశాల్లోనే కార్మికుల ఒత్తిడి ఎక్కువకాజొచ్చింది. రెండోవైపున రైల్వే మంత్రిస్థాయిలో రాయబారాలు జరిగాయి. ఫలితంగా తాము జారీచేసిన ట్రాన్స్ ఫర్ ఆర్డర్ ను ఉపసంహరించుకోవాల్సివచ్చింది.

యూనియన్ నాయకులు తిరిగి డ్యూటీకి చేరేముందు జూలై 17వ తేదీన తమ విజయోత్సవం జరుపుకొన్నారు.

భిలాయ్ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ బోనసుకొరకు ఉద్యమం — ఒక సమీక్ష

భిలాయ్ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీ కార్మికులు 20 శాతం బోనసు కోరుతూ మూడు నెలలకు పైగా వీరోచితమైన పోరాటం జరిపారు. ఇంత జరిగిన తర్వాత ప్రస్తుతానికి (1972-73 సంవత్సరానికి) వారు 8.33 శాతం బోనసుతోనూ 1973-74 సంవత్సరానికి రు. 100 ల అడ్ హాక్ పేమెంటుతోనూ సరిపెట్టాల్సి వచ్చింది. ఐ. ఎన్. టి. యు. సి. యూనియన్, తదితర యూనియన్లూ తమ అనుచరులతో సహా మొత్తం కార్మికులందరి ప్రయోజనానికి ద్రోహం చేసి అగ్రిమెంటుమీద సంతకం చేసిన ఫలితమే అది.

కార్మికులందరూ పోరాటం సలిపే ధోరణిలోనే వున్నారు. ఐక్యంగా చర్యతీసుకోవాలన్న కోర్కె కార్మికుల్లో బలంగా వుంది. మొదటి నుండి ఐక్య కార్యచరణను నిర్మించాలని హిందూస్థాన్ స్టీల్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సి.ఐ.టి.యు) ఎంతో కృషి చేసింది. కాని యితర యూనియన్లు, ప్రత్యేకించి ఐ.ఎన్.టి.యు.సి చూపిన ఉగిసలాట మూలంగా కార్మికులకు నష్టం జరిగింది.

1972 - 1973 లో భిలాయ్ ఉక్కు ఫ్యాక్టరీకి పెద్ద లాభం వచ్చింది. అందుకని 1972-73 సంవత్సరానికి 20 శాతం బోనసు యివ్వాలన్న డిమాండును హిందూస్థాన్ స్టీల్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (హెచ్. యన్. ఇ. యు.) చొరవతో ప్రచారంలో పెట్టింది. ఈ యూనియన్ డిమాండును మేనేజిమెంటు మొండిగా నిరాకరించినమీదట 5000 సంతకాలతో ఒక మహాజరును అందచేస్తూనే 8.33 శాతం బోనసు తీసుకోవద్దనీ, నిరాకరించవలెననీ యూనియన్ పిలుపు ఇచ్చింది. ఇతర యూనియన్లకూడ యిందులో కలవాలనీ, ఐక్య ఉద్యమం జరపటానికి కలిసిరావాలనీ విజ్ఞప్తి చేసింది. సి. ఐ. టి. యు. ఉపాధ్యక్షుడు శ్రీ మహమ్మద్ యిస్మాయిల్ సెప్టెంబరు 1 న భిలాయ్ లో జరిగిన సభలో ప్రసంగిస్తూ ఐక్య ఉద్యమంలో కలిసి రావలసిందిగా వరొకసారి విజ్ఞప్తి చేశాడు.

బోనసును బాయ్ కాట్ చేయండి అన్న నినాదం ఎంత ప్రజాదరణ పొందిందంటే, ఐ. యన్. టి. యు. సి. ఎ. ఐ. టి. యు. సి. తదితర యూనియన్లకూడ కొంత ఆలస్యంగానైనా యీ నినాదాన్ని బలపరచక తప్పలేదు.

ఈలోగా మేనేజిమెంటు బోనసు చెల్లించుతామంటూ ఒక ప్రోగ్రామును ప్రకటించింది. అయితే కార్మికులు మాత్రం బాయ్ కాట్ ను కొనసాగిస్తూనే పోయారు.

సెప్టెంబరు 21 న అన్ని యూనియన్ల జాయింటు మీటింగు ఒకటి జరిగింది. హెచ్. యన్. ఇ. యు. మరియు యూనియన్లు ఒకరోజు లాంఛన సమ్మె చేద్దామని ప్రతిపాదించాయి. కాని ఐ. ఎన్. టి. యు. సి యూనియన్ ఉగిసలాట మూలకంగా లాంఛన సమ్మెకు తేదీ నిర్ణయం కాలేదు. ఎలాగయితేనేం చివరకు అక్టోబరు 15 వ తేదీన అన్ని షిఫ్టులలోనూ ఒకగంట సమ్మె చేద్దామని అంగీకరించటం జరిగింది. తీరా ఆఖరు నిమిషంలో ఐ.ఎన్.టి.యు.సి యూనియన్ వెనకడుగు వేసింది. ఒకగంట సమ్మెకు బదులుగా అక్టోబరు 17 వ తేదీ గుండి నిరాహారదీక్ష చేస్తామని ప్రకటించింది. ఐక్యతను కాపాడాలన్న దృష్ట్యా సి.ఐ.టి. యు. ఎ.ఐ.టి.యు.సి. యూనియన్లు గంట నిగసన సమ్మెను ఉపసంహరించుకోవాల్సి వచ్చింది.

ఇదే సందనుకొని మేనేజిమెంటు తన పథకం ప్రకారం బోనసు చెల్లింపుకు సిద్ధమైంది. ఐ. యన్. టి. యు. సి. వెనక్కు తగ్గటం పట్ల కోపమూ, గందరగోళమూ కలిగినా బోనసు బాయ్ కాట్ మాత్రం జయప్రదంగా సాగించారు కార్మికులు.

కార్మికుల అగ్రహారాలను గమనించి ఐ. యన్. టి. యు. సి అక్టోబరు 20 న సమ్మె బ్యాటలు తీయాలని నిర్ణయించింది. ఎ.ఐ.టి.యు.సి కూడ అందుకే సిద్ధమైంది. హెచ్.యన్. ఇ.యు (సి.ఐ.టి.యు) సమ్మె బ్యాటలును బలపర్చి దానిని జయప్రదం చేయుటకు గట్టి కృషి సల్పింది. దాని మూలంగా నూరింట తొంభైతొమ్మిదిమంది సమ్మెకు అనుకూలంగా ఓటు చేశారు. ఐ.ఎన్.టి.యు.సి వెంటనే సమ్మె నోటీసు జారీ చేసిందా అంటే లేదు. కొంత తాత్సారంచేసి అక్టోబరు 31 న సమ్మె నోటీసు జారీ చేసింది. అదే సమయంలో సమ్మె స్థితి నుండి ఎలా బయటపడాలా అని ఢిల్లీలో రహస్య మంతనాలు జరిపింది. ఐ.ఎన్.టి.యు.సి అనుచరులతో సహా మామూలు కార్మికులు సమ్మె కొరకు నిజాయితీతో సన్నాహాలు చేయ సాగారు. సమ్మెకు నాయకత్వం వహించేందుకుగాను జాయింటు కమిటీలు వేయాలని సి.ఐ.టి.యు యూనియన్లు విజ్ఞప్తి చేసింది. కాని ఐ.ఎన్.టి.యు.సి నుండి సమాధానమే లేదు.

చివరకు నవంబరు 11 న ఐ. యన్. టి. యు. సి. ప్రభుత్వాన్ని పొగడుతూ కరపత్రం వేసింది. 1973-74 లో ఎక్కువ లాభాలు వస్తాయికాబట్టి కార్మికులకు ఎక్కువ బోనసు వస్తుందని కరపత్రంలో ఉదహరించింది. ఈ కరపత్రం వేస్తూనే సమ్మె సన్నాహాలను ఆపివేసింది. ఈ ద్రోహం ఫలితంగా నవంబరు 13 న అగ్రిమెంటుపై సంతకం చేసింది.

ఐ. యన్. టి. యు. సి. యూనియన్ యిలాదాసోహం అనటంపట్ల కార్మికులలో తీవ్ర అసంతృప్తి వుంది. ద్రోహమే కనుక జరగకపోయినట్లయితే సమ్మె జయప్రదమయ్యేదనీ, తాము గెలుచుకునేవారమని కార్మికుల విశ్వాసం. ఈ పోరాటంలో చారికి గలిగిన గుణపాఠం ముందుముందు పోరాటాల్లో మరింత జాగ్రత్తగా వుండటానికి తోడ్పడుతుంది.

పెరిగిన పన్నులభారం మోసే దెవరు ?

1950-1951 సంవత్సరాలతో పోలిస్తే కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఈనాడు పరోక్ష పన్నులద్వారా వచ్చే ఆదాయం 14 రెట్లు పెరిగింది. ప్రత్యక్ష పన్నులద్వారా ఆదాయం 7 రెట్లు మాత్రమే పెరిగింది. దీని ఫలిత మేమిటయ్యా అంటే - కేంద్ర ప్రభుత్వం ద్వారా వసూలైన మొత్తం పన్నుల వసూలులో ప్రత్యక్ష పన్నుల శాతం — 1950-51 లో — 44% వుంటే 1972-73 లో ... 27% కి పడి పోయింది.

ప్రత్యక్ష పన్నులు - అస్తిపన్ను వగైరాలాంటి ధనికుల మీద పడేవి. పరోక్ష పన్నులు - సామాన్య జనం వాడుకునే వస్తువులపై పడేవి అని మనం గుర్తుంచుకుంటే మొత్తం పన్ను వసూలులో అస్తిపరులనుండి వచ్చే దాని శాతం విపరీతంగా పడిపోయిందని స్పష్టమవుతుంది.

కార్మికుల గొంతు కోయటమే

ఇందిరా సోషలిజమా?

ఇన్నూరెన్ను ఉద్యోగుల వేతనాల విషయంలో మేనేజి మెంటుకూ, ఉద్యోగుల సంఘాలకూ మధ్య జరిగే సంప్రదింపు లలో ప్రతిష్ఠంభన ఏర్పడింది.

ఎల్. ఐ. సి. వ్యాపారం విపరీతంగా పెరిగింది. దీని ఫలితంగా ఉద్యోగులపై పనిభారం విపరీతంగా పెరిగింది. 1973 మార్చి ఆఖరుకు పాలసీలు 1,78,000,00 కు చేరినవి. అంటే 3½ రెట్లు పెరిగినవి. కాని ఎల్. ఐ. సి. లో పనిజేసే ఉద్యోగుల సంఖ్య మాత్రం 2 రెట్లు పెరిగింది. ఫలితంగా, 1960 లో ఒక్కొక్క ఉద్యోగి 237 పాలసీల లెక్కలను చూస్తూ వుంటే 1973 లో 424 పాలసీలను చూడవలసి వస్తున్నది. కాని ఇదే కాలంలో వారి జీతాలో? 1960 లో ఒక్కొక్క ఉద్యోగి జీతం రు 130 లు వుంటే, పెరిగిన జీవన వ్యయం ప్రకారం రు 530 లు వుండవలసింది రు 358-10 లకు మాత్రమే పెరిగింది. అంటే, ఉద్యోగి పనిభారం 78% పెరిగితే నిజవేతనం 31% తగ్గింది! ఇది ఎల్. ఐ. సి. లో వున్న నిజపరిస్థితి.

సంప్రదింపులు జూలై 25 న ప్రారంభమైనవి. రెండవ దఫా సంప్రదింపులు సెప్టెంబరు 14 న ప్రారంభమైనవి. మేనేజి మెంటు వాదన ఒకటే. బ్యాంకు ఉద్యోగులూ, ఇన్నూరెన్ను ఉద్యోగులూ స్వాధికారవర్గానికి చెందినవారు. హెచ్చు జీతాలు పొందుతూవున్నవారు. దేశంలో అసంఖ్యాకమైన నిరుద్యోగ సైన్యం వుండగా నెల 1 కి రు. 40 లకు తక్కువ వచ్చేవారి సంఖ్య జనాభాలో 30 శాతం వుండగా మీకు జీతాలు పెంచం అనేది వారి రోకటి పాట.

ప్రభుత్వం గావించే వాదనలే ఇవి. 5వ పంచవర్ష ప్రణాళిక దృక్పథం డాక్యుమెంటులో వున్న వాదనలే ఇవి. 5వ పేకమిషన్ నివేదికలో వున్న వాదనలే ఇవి. మద్రాసు కమిటీ సిఫార్సుల వెనుకనున్న వాదనలే ఇవి. ఇది పాత రోత పాటే.

దేశంలో నిరుద్యోగులు అసంఖ్యాకులుగా వున్నారంటే వారి సంఖ్య రోజు రోజుకూ పెరుగుతున్నదంటే అందుకు కారణం ఎవరు? ప్రభుత్వము, పెట్టుబడిదారీవర్గము. రేషన్ లైజేషన్ ద్వారా, ఆటోమేషన్ ద్వారా వున్న కార్మికులనూ, ఉద్యోగులనూ తీసివేస్తూవుంటే నిరుద్యోగుల సంఖ్య పెరగదా? దేశంలో వున్న పరిశ్రమలలో అత్యధికం సగం. అంతకు తగ్గిన శక్తితో పనిజేస్తూ వుంటే నిరుద్యోగుల సంఖ్య పెరగదా?

ప్రభుత్వం యొక్క దుష్ట విధానాలకు కార్మికులూ, ఉద్యోగులూ బలి కావాలా? వారి జీతాలు పెరగరాదా?

హీనమైన ఆదాయాలుగలవారు 30 శాతంకు పైగా వున్నారంటే దీనికి కారణం ఎవరు? ప్రభుత్వము, భూస్వాములు, పెట్టుబడిదారు.

భూమిలో 100 కి 40 వంతులు భూస్వాముల చేతులలో వున్నవి. కవులు దార్లనూ, వ్యవసాయకూలీలనూ విపరీతంగా దోచుకుంటూ వుండటంవల్లనే వీరి ఆదాయాలు అతిహీనంగా

వుంటున్నవి. ఇక భూమివున్నవారిలో 100కి 60కి పైగా నిరు పేద రైతులు. వీరి ఆదాయాలు వారి వ్యవసాయ ఖర్చులకే దాదాపు సరిపోతుంది. ఇందుకు కారణం ఉద్యోగులూ? కార్మికులూ?

రైల్వేలలో ఈనాటికీ కాజుయిల్ లేబరుకు రోజుకు రు 3 లు కూడా ఇవ్వబడటంలేదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వ్యవసాయ క్షేత్రాలలోవున్న కార్మికులకు రోజుకు రు. 1-75 లు మాత్రమే కూలి యివ్వబడుతోంది. ఈహీనమైన జీతాలకు ఎవరు కారణం? ఉద్యోగులూ, కార్మికులూనా? వారి జీతాలు, కూలిరేట్లు పెంచబడటానికి ఉద్యోగులు, కార్మికులు అడ్డుపడ్డారా. అభ్యంతరం తెల్పారా?

బ్యాంకు, ఇన్నూరెన్ను ఉద్యోగులకు హెచ్చుజీతాలు వున్నవని మేనేజిమెంటు వాదిస్తున్నది. హెచ్చుజీతాలంటే? 1960లో పోలిస్తే ఈనాటి రూపాయి విలువ 2½ పైసలేనని ఆర్థిక శాఖామంత్రి శ్రీ చావన్ తెల్పారు. అంటే రు. 400 లు జీతాల వచ్చినా వాస్తవంలో దానివిలువ రు 100 లు మాత్రమే. ఇది హెచ్చుజీతమా?

వీరి జీతాలు ఎక్కువ. వారి జీతాలు తక్కువ అంటారు. ఎక్కువ తక్కువలంటే రు 100 కన్న రు 200 లు ఎక్కువే. అయితే రు 300 ల కన్న రు 200 లు తక్కువ. కాబట్టి ఎక్కువ తక్కువలేని సాపేక్షం; ఒక ప్రమాణంతో కొలుస్తేనే ఎక్కువ తక్కువలు తెలుతాయి. మార్క్సు ఇట్లా చెప్పారు : “హెచ్చు వేతనాలంటే ఏవి? తక్కువ వేతనాలంటే ఏవి? వారానికి 5 పిల్లింగుల వేతనం ఎందుకు తక్కువ, 20 పిల్లింగుల వేతనం ఎందుకు ఎక్కువ? 20 తో పోలిస్తే 5 తక్కువే; కాని 200 తో పోలిస్తే 20 ఇంకా చాలా తక్కువ. ఎవరైనా ఒకరు ధర్మా మీటరుమీద ఉపన్యాసంచేయ మొదలిడి హెచ్చు, తక్కువ తెుపరేచర్ల గూర్చి ఊకదంపుడుగా చెప్పితే ఎవరికీ ఏమీ అర్థం, కాదు. అట్లుగాక, మరుగుస్థానం, ఘనీభావస్థానముల గూర్చి ముందు వివరించి, అవి ధర్మామీటరు తయారుచేసే లేకఅమ్మే వారు నిర్ణయించిన స్థానాలుగాక ప్రకృతిసూత్రాలవల్ల నిర్ణయించబడినవనిచెప్పితే అర్థం అవుతుంది. ఆర్థిక సూత్రాలనుండి ఇటువంటి ప్రమాణాలను తెలుసుకొని వేతనాలు, లాభాల గూర్చి మాట్లాడటంగాక వెస్టన్ అసలు అటువంటి సూత్రాలను వెదక టానికే ప్రయత్నించలేదు. మామూలుగా పామరులు హెచ్చు, తగ్గులనుకొనేవాటికీ ఈయన స్థిరమైన స్థానాలుగా తీసు కొన్నాడు; అంతేగాని, వేతనాల హెచ్చుతగ్గులనుకొలిచే ప్రమాణాన్ని కనుగొనలేదు.

“కొంత మానవ శ్రమకు కొంత ధనాన్ని చెల్లించటం ఎందువల్లనేది ఆయన చెప్పలేక పోయాడు. “సప్తయి డిమాండునుబట్టి ఇవి నిర్ణయింపబడుతూ వున్నది” అని ఆయన చెప్పడంవల్లనే, నేను ఆయనను మొట్టమొదటగా అడగ దలచినదేమిటంటే ఈ సపై డిమాండులను నిర్ణయించే సూత్రం

ఏమిటి అనేది. అటువంటి జవాబు ఆయన యిచ్చాడంటే ఆయన చిత్తు అయిపోయాడన్నమాటే. శ్రమశక్తి సప్తయి డిమాండులు ఎల్లప్పుడూ మారుతూ వుంటాయి. దీనితోబాటు శ్రమశక్తి మార్కెటు ధరలూ కూడా మారుతూవుంటాయి. సప్తయి కంటే డిమాండు పెరిగితే వేతనాలు పెరుగుతాయి. డిమాండుకన్న సప్తయి ఎక్కువ వుంటే వేతనాలు తగ్గుతాయి వేతనాలను నిర్ణయించే సూత్రం సప్తయి డిమాండులని నీవు అంగీకరిస్తే వేతనాల పెరుగుదలకు వ్యతిరేకంగా నీవు గోలపెట్టడం అర్థరహితం, కుర్రచేష్ట అవుతుంది. ఎందుకంటే, సప్తయి డిమాండులనే అఖండ సూత్రం ప్రకారం వేతనాలు తగ్గడం ఎట్లా అవసరమో వేతనాలు పెరగటమూ అట్లే అవసరమూ, న్యాయబద్ధమూ అవుతుంది. వేతనాలను నిర్ణయించే సూత్రం సప్తయి డిమాండులు కాదని నీవు అంగీకరిస్తే, మరి నిర్ణీతమైన కొంత శ్రమశక్తికి నిర్ణీతమైన కొంత ధనాన్ని ఇవ్వటం ఎందువల్ల అని నా ప్రశ్నను తిరిగి వేస్తున్నాను.

‘విషయాలను మరింత విస్తృతరూపంలో చూడాలి. అంతిమంగా సపై డిమాండ్లపై వేతనాలు ఆధారపడి వుంటాయని నీవు అంటే పొరబాటు చేసినవాడ వౌతావు. సపై డిమాండులు మార్కెట్లో ధరల తాత్కాలిక మార్పులను రెగ్యులేట్ చేస్తాయి తప్పితే మరేమీ చేయవు. ఒక సరుకు విలువకుమించి ఒకప్పుడు అది మార్కెట్టులో ఎందుకు ఎక్కువకు అమ్మబడుతుందీ, మరొకప్పుడు తగ్గించి అమ్మబడుతుందో మాత్రమే సపై డిమాండులు తెలియజేస్తాయి; కాని విలువను నిర్ణయించేవి అవి ఎన్నడూ కాజాలవు.’ (మార్క్సు: ‘జీతాలు, ధర, లాభం’ నుండి.) కాబట్టి వేతనం శ్రమశక్తి విలువ. అయితే ఈ శ్రమశక్తిని వెచ్చించి ఉత్పత్తి చేసేదాని విలువ హెచ్చుగా వుంటుంది. ఈ అదనపు విలువను యజమానులు కాజేస్తున్నారు. ఎల్. ఐ. సి. విషయాన్నే చూద్దాము. ఈ సంస్థ మొత్తం ఖర్చులన్నీ - బిల్లింగు ఆరుగుదలలు, కాగితాలు వగైరా ముడి వస్తువులు, జీతాలు మున్నగునవన్నీ - తీసివేసినా ఒక్కొక్కప్పుడోగీ ఈ క్రింది అదనపు విలువను సృష్టిస్తున్నారు.

1957	రు 1239	1965	రు 16,278
1959	రు 8633	1967	రు 18,235
1961	రు 10,262	1969	రు 23,700
1963	రు 7426	1971	రు 28,400

ఒక్కొక్క ఉద్యోగి శ్రమపైన ఇంత అదనపు విలువ ఉత్పత్తి అవుతూవుంటే, ఎల్. ఐ. సి. ఉద్యోగులకు హెచ్చు జీతాలు యివ్వబడుతూ వున్నవనడం ఆర్థిక వేతనం.

అట్లయితే, ప్రభుత్వమే వ్యవసాయ కార్మికునికి నిర్ణయించిన రు. 1-75ల కన్న కేంద్రప్రభుత్వం గేట్ మెన్లు ఉడ్పు పనివారికి నిర్ణయించిన రు. 65లు హెచ్చుజీతంకాదా? ఇక గేట్ మెన్లు, ఉడ్పు పనివారూ జీతం పెంపుదలకు అర్హులు కాదన్నమాట !

ఇన్నూరెన్సు విపరీతమైన లాభాలను సంపాదిస్తున్నది. ఈ లాభాలను సంపాదించి పెట్టేది ఇన్నూరెన్సు ఉద్యోగులు. వారు తమ జీతాలను పెంచమంటే నిరుద్యోగులనుచూపి, కరువు జీతాలవారినిచూపి ఎగనాం పెట్టడం అర్థరహితమేకాదు రాక్షసం.

సోషలిస్టు దేశాల్లో కార్మికులపట్ల శ్రద్ధ

సోషలిస్టు కొరియా దేశంలో కార్మికులు తాము చేసిన పనికి పొందే జీతాలతోపాటు ప్రభుత్వం సాంఘిక సదుపాయాలు అనేకం పొందుతారు.

సాంఘిక, సాంస్కృతిక చర్యల పద్దులమీద ప్రభుత్వం పెట్టే ఖర్చు ఏటా పెరుగుతోంది. 1960 తో పోలిస్తే 1961లో యీ ఖర్చు 2 రెట్లకు మించింది.

కార్మికులకు జీతాల రూపేణా ముట్టే డబ్బుకంటే యీ సాంస్కృతిక పద్దులమీద పెట్టే ఖర్చు చాలా ఎక్కువ. నర్సరీలలోను, కిండర్ గార్డెన్లలోను పిల్లలకు పిల్లలకొరకు చేసే ఖర్చు దాదాపు ఉచిత ఆహారం, తగ్గింపురేటుమీద పిల్లలకు దుసులు సప్తయి చేయటం, జీతంతో శెలవు. శెలవుల గడిపే కేంద్రాలలో ఉచిత గృహపసతి వగైరాలు యీపద్దు క్రిందకు వస్తాయి. జీవించటానికయ్యే మొత్తం ఖర్చులో 0.3 శాతం మాత్రమే యింటి అద్దె.

నిజమైన సోషలిస్టు విధానం అంటే అలావుంటుంది. పెట్టుబడిదారీ దోపిడీ విధానాన్నే సోషలిజంగా చిత్రించే భారతదేశంలోని స్థితికి దానికి పోలిక ఎక్కడ ?

* * *

ముగ్గురు బిడ్డలకంటే మించి కన్న తల్లికి రోజు ఆరు గంటల పని మాత్రమే. కాని 8 గంటలపనికి యిచ్చే జీతం లభిస్తుంది.

ప్రతూతి శెలవులుగా 77 రోజులు దొరుకుతుంది. ఉచితంగా ప్రసూతి సౌకర్యం లభిస్తుంది.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదికి ఎదురు దెబ్బలు

* ఇంతవరకూ సీటోకూటమి ఖర్చులకు ఏటా 1.72 మిలియన్ డాలర్లు చెల్లించే ప్రాన్సు 1974 అక్టోబరు 1 నుండి చెల్లించబోవటంలేదని సీటో హెడ్ క్వార్టర్స్ ర్యుకు తెలియజేసింది.

* తనగడ్డమీద ఏర్పాటుచేసిన నాటోకూటమి మిలటరీ స్థావరాన్ని 1975 నాటికి ఖాళీచేయాలని; అమెరికా సైనికులను అక్కడనుండి పంపివేయాలని ఐస్లాండ్ కోరింది.

* ఈ ఏడాది అక్టోబరు నెలలో సీటోకూటమి తగవున మనిలాలో నిర్వహించ తలపెట్టిన సైనిక విన్యాసాలలో పాల్గొనడానికి అస్ట్రేలియా ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది.

* లిబియా విప్లవ ప్రభుత్వం అమెరికా నూనె కంపెనీలనుజాతీయం చేసింది. జూన్లో మరొక నూనెగుత్త కంపెనీని జాతీయంచేసింది.

* వెనిజులా దేశపుచట్టాన్ని అతిక్రమించి అమెరికా గుత్తనూనె కంపెనీ ఒకటి నూనెశుద్ధి కార్మాగారాల సామానును దేశంనుండి తరలించ పూనుకోగా వెనిజులా ప్రభుత్వం ఆ కంపెనీమీద 12000 డాలర్లను జరిమానా విధించింది.

* అమెరికా సైనికమిషన్ ను, యితర విదేశీ సైనిక మిషన్లను తమదేశంనుండి వెళ్ళిపోవలసిందిగా అర్జెంటీనా కోరింది.

షిప్ యార్డు

విశాఖపట్టణంలోని షిప్ యార్డు మేనేజిమెంటు జీతంలో 20% ను మల్టీ ట్రేడ్ అలవెన్సు యిచ్చుటకు అంగీకరించటంతో షిప్ యార్డు లేబరు యూనియన్ ఒక విజయాన్ని సాధించింది.

ఒక పనిచేసే కార్మికుడు ఆ పనికితోడుగావుండే మరొక పనిని కూడా చేయటాన్ని మల్టీ ట్రేడ్ అంటారు. ఇందుకు వేరే కార్మికులువున్నా, వారు రావటం అలస్యమైతే మొదటి కార్మికుడే ఆ పనిని కూడా చేస్తావుంటారు. గ్యాస్ వెల్డింగుచేసే కార్మికుడు ఒక్కొక్కప్పుడు ఆర్క్ వెల్డింగు కూడా చేస్తావుంటాడు ఇటువంటి తోటిపనికి (అల్లెయిడ్ వర్క్స్) ఇప్పుడు మల్టీ ట్రేడ్ అలవెన్సు యివ్వబడుతుంది.

షిప్ యార్డులోని డ్రైడాక్ లో ఇప్పటికీ 20% మల్టీ ట్రేడ్ అలవెన్సు యివ్వబడుతూనేవుంది. ఇప్పుడు నౌకానిర్మాణ శాఖకు కూడా దీనిని విస్తరింపజేస్తున్నారు.

రాబోవు డైరెక్టరేట్ లో దీనిని ఆమోదించిన తర్వాత ఇది అమలులోకి రాగలదు.

సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ నందూరి ప్రసాదరావు, షిప్ యార్డు లేబరు యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ ఎ. సత్యనారాయణ, తదితరులూ జిల్లా కలెక్టరును కలిసి షిప్ యార్డు కార్మికులు నివసించే మల్కాపురం మున్నగు ప్రాంతాలలో భాన్యం డిపోలను పెంచాలనీ, ఫెర్రీవరకూ బస్సులను నడపాలనీ, మల్కాపురం ప్రాంతాలకు పంపులద్వారా నీరునిస్తే చేయాలనీ కోరారు. ఈ కోర్కెలపై తగిన చర్య తీసుకొంటానని జిల్లా కలెక్టరు తెలియజేశారు.

కోరమాండల్సు

కోరమాండల్ ఫెర్రిలెజర్స్ కార్మికుల పోరాట విరమణ తర్వాత మేనేజిమెంటు కక్షసాధింపుచర్యలకు పూనుకొన్నది. 20 మంది వుద్యోగులపై - యూనియన్ ఉపాధ్యక్షుడు, ప్రధాన కార్యదర్శులతో సహా - సస్పెన్షనునట్టే వుంచి డిపార్టుమెంటులో విచారణ ప్రారంభించింది. అక్రమ సమ్మెను సాగించారనీ, అక్రమ సమ్మెను ప్రోత్సహించారనీ నేరారోపణ గావించి ఈ విచారణ తతంగాన్ని సాగిస్తున్నది.

నవంబరు 12 వ తేదీన సి. ఐ. టి. యు. ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ నందూరి ప్రసాదరావు, కోరమాండల్ ఫెర్రిలెజర్స్ ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్ అధ్యక్షుడు, ఉపాధ్యక్షులు కామ్రేడ్స్ గంగాధర రెడ్డి, ప్యారిసింగ్ జిల్లా కలెక్టరును కలుసుకొని ఉద్యోగులపై పెట్టబడిన అక్రమ కేసును వుపసంహరించుకోమని కోరారు.

ఇ. సి. ఐ. ఇ. కార్మికుల ఆందోళన

ట్రేడ్ అండ్ గ్రేడ్ ఫిక్షేషన్ జరపాలనీ, కరువుభత్యం పెంచాలనీ, విశాఖ పట్టణంలోని ఇ. సి. ఐ. ఇ. కార్మికులు అక్టోబరు 5 నుండి 17 వరకూ జరిపిన వర్క్ టురూట్ ఆందోళన జయప్రదమైంది. 7 గురు కార్మికులపై పెట్టిన ఛార్జీషీటును, సస్పెన్షను ఆర్డర్ ను ఉపసంహరించుకొంటానకే, గ్రేడ్ ఫిక్షే

షనును నవంబరులో జరుపుటకూ, 1974 ఫిబ్రవరిలో ఇంక్రిమెంటును రెట్టింపు చేయుటకూ మేనేజిమెంటు అంగీకరించింది. పని అగిపోయిన మూడురోజులు జీతం విషయంలో తగాదా ఏర్పడింది. రెండురోజుల జీతం యిచ్చి ఒకరోజుగల శలవుగా పరిగణించుటకు మేనేజిమెంటు అంగీకరించి, తర్వాత ఒకరోజు జీతం యిచ్చి రెండు రోజులు శలవుగా పరిగణించుతానంటున్నది. ఈ వివాదం మాత్రం ఇంకా సాగుతూవున్నది.

యూనియన్ జనరల్ బాడీ సమావేశం అక్టోబరు 17న జరిగింది. యూనియన్ సి. ఐ. టి. యుకు అనుబంధంగా జేర్చుటకు నిర్ణయించి తీసుకోబడింది.

విజయనగరం ఫారమ్ వర్కర్స్ యూనియన్ సమావేశం

విజయనగరంలో వున్న, ప్రభుత్వ వ్యవసాయక్షేత్రంలో వున్న కార్మికులందరూ కలిసి ఫారమ్ వర్కర్స్ యూనియనును ఏర్పర్చుకొన్నారు. నవంబరు 6న తేదీన సి. ఐ. టి. యు, ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ ప్రధాన కార్యదర్శి కామ్రేడ్ నందూరి ప్రసాదరావు వారి సమావేశమునకు హాజరై ప్రసంగించారు. యూనియనును రిజిష్టరు చేయుటకు నిర్ణయం తీసుకోబడినది.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వ్యవసాయ కార్మికులకు నిర్ణయించిన కనీస వేతనాలను మాత్రమే ఈ ఫారమ్ వర్కర్స్ యివ్వడం జరుగుతూ వున్నది. గత ఏడాది 21 దినాలు సమ్మె జరిపిన పిమ్మట రోజుకు 1.75 లు మాత్రం ఇవ్వడం జరుగుతూ వున్నది. విజయనగరంలోని ఏ ఫ్యాక్టరీ కార్మికునికి ఇంత పీన మైన కూలిరేటు లేదు. 15 సంవత్సరములనుండి పనిజేస్తున్న ఇంత పీనమైన కూలిరేటు వుండడం ఘోరం. కాబట్టి ఈ రేటు పెంచుకొనుటకు ఆందోళన చేయాలని నిర్ణయం తీసుకోబడినది.

హోల్ సేల్ వ్యాపారానికి విజయనగరం కేంద్రం. ఈ పాపులలో పనిజేసే ఎంప్లాయిలు సమావేశమై తమ పాప్ ఎంప్లాయిస్ యూనియనును ఏర్పాటుచేయుటకు నిర్ణయించుకొన్నారు.

కమిటీ ముందు సాక్ష్యమిచ్చి నందుకు కార్మిక స్త్రీపై కక్షసాధింపు

ప్లాంతుషన్ లేబర్ ఎమెండ్ మెంటు బిల్లుకు సంబంధించిన జాయింట్ సెలక్టు కమిటీముందు సాక్ష్యమిచ్చినందుకు గాను కె. డి. హెచ్. వి. ఆండ్ కో, వారి రబ్బరు ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసే ఒక కార్మిక స్త్రీ-శ్రీమతి వడిపూ అనే ఆమెకు మేనేజిమెంటు చార్జీషీటు యిచ్చింది. ఫ్యాక్టరీలో ట్రెజర్ సాకర్యాల గురించి వున్న వాస్తవాన్ని సెలక్టు కమిటీ సభ్యుల ముందర చెప్పటమే ఆమె చేసిన నేరం.

అలిండియా ప్లాంతుషన్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ కార్యదర్శి విమలా రణదివే ఈ విషయంలో అసమ్మతి తెలిపారు. అధికారులందరికీ ఉత్తరాలు వ్రాశారు. అంతర్జాతీయ ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థకు కూడా తెలియజేశారు.

ట్రేడ్ యూనియన్ కు యజమాని గుర్తింపు లేకపోతే సమస్యలు పరిష్కారం కావా?

కార్మికసంఘాన్ని యజమాని గుర్తించకపోతే అలాంటి సంఘం పనిచేయటం కష్టమని దాదాపు అసాధ్యమని, కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కారం చేయలేమని కొందరి అభిప్రాయం. గుర్తింపుపొందిన సంఘం ద్వారానయితే యజమానికి విన్నవించుకోవచ్చునని తద్వారా సమస్యలు పరిష్కరించుకోవచ్చునని వారి నమ్మకం. కొందరు ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు ఈ అభిప్రాయాన్ని కార్మికుల్లో నూరిపోయటానికి ఎంతో ప్రయాసపడుతుంటారు. నిజమే. యజమాని గుర్తింపులేకపోతే వారు ఒక్క నిమిషం జీవించలేరు. కార్మికుల గుర్తింపు లేకపోయినా ఫరవాలేదుగాని యజమాని గుర్తింపు అనేదానికి ఇంత మహత్వాన్ని అపాదించటమూ దానిని సంపాదించటానికి అది లభించితే దానిని నిలబెట్టుకోడానికి కొందరు నాయకులు పడరానిపాటుపడడమూ చూస్తున్నాం.

తన యజమాన్యంలోని కార్మికులకు ఎవరు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నారో తెలుసుకొని వారితో సంప్రతించి ఆ కార్మికుల సమస్య పరిష్కారానికి పూనుకోవటం యజమానికి అవసరమూ, సరియైన సులువైన పద్ధతీను. అందుకు ఎవరికీ అధ్యంతరం వుండదు.

కాని ట్రేడ్ యూనియన్ కర్మకలాపాల్ని ఒక లాభసాటి బిజినెస్ గా ఎంచుకొని వ్యవహరించేవారికి గుర్తింపు పట్టా అనేది ఈ బిజినెస్ చేసుకోవటానికి ఒక లైసెన్సు హక్కు మాత్రమే. ట్రేడ్ యూనియన్ బోర్డును అడ్డం పెట్టుకొని స్వప్రయోజనం సాధించుకొనేవారికి యీ లైసెన్సు తప్పనిసరి. కార్మికుల ప్రయోజనాలను కాపాడటానికి నమ్మకమైన ఆయుధం కార్మికుల ఐక్యత, చైతన్యంతో పోరాడాలనే దీక్ష. ఈ రెండూ లేనినాడు ట్రేడ్ యూనియన్ కు వున్న గుర్తింపు ఎందుకూ పనికి మాలినట్టిది. తూటాలేని తుపాకి లాంటిది; బాణములేని విల్లు లాంటిది; మేక మెడనున్న చిన్న లాంటిది.

గుర్తింపు అనే దానికి, పెట్టుబడిదారీ యజమానులూ, వారి ప్రయోజనాలకై నిరంతరం కృషిచేస్తున్న ప్రభుత్వమూ విశేష ప్రచారం యిస్తున్నాయి. గుర్తింపులేని యీ సంఘముతో మాట్లాడము అంటున్నాయి. గుర్తింపు లేకుండా ట్రేడ్ యూనియన్ అనేది అసలు నిలువలేదు అని, అలాంటి సంఘమువల ఏ పని జరగదు అనే భావం కార్మికవర్గంలో చొప్పించటానికి అహర్నిశలూ ప్రచారం చేస్తున్నాయి. దీనికై తమ సాధన సంపత్తిని, ప్రచార యంత్రాన్నంతా ఉపయోగిస్తున్నాయి. పెట్టుబడిదారీ దోపిడీవర్గ ప్రజాస్వామ్యం అమలులోనున్న యీనాడు ఓటర్ల అభిప్రాయాన్ని డబ్బు సంచలతోను, వత్తిళ్ళతోను, అవుసరమైతే ఆయుధ బలంతోను మార్చివేస్తున్న యీనాడు కార్మికుల గుర్తింపు ఏ సంఘాని కున్నది అనే విషయంకూడ దోపిడీవర్గ ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలోనే నిర్ధారణచేయబడుతోంది. ఎలాంటి వత్తిళ్ళులేని, ప్రలోభాలులేని ప్రజాస్వామ్య పద్ధతిలో

కార్మికుల గుర్తింపు ఏ సంఘాని కున్నదో తేల్చుటానికి ఒప్పుకుంటే ఇప్పుడు గుర్తింపు పట్టిలు మెడలో కట్టుకు తిరుగుతున్న అనేక ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు చెత్తకుండీలలోకి త్రోసి వేయబడతారు. అందువల్ల అలాంటి వారికి గుర్తింపు బోర్డు అనేది చావు బ్రతుకుల సమస్యగా మారింది.

మరయితే గుర్తింపులేని సంఘాలు పనిచేయటంలేదా? కార్మికుల సమస్యలు పరిష్కరింపబడటంలేదా? అలాంటి ఉదాహరణలులేవా? గుర్తింపు లేకపోయినా కార్మికవర్గ ఐక్యతతో, పోరాట దీక్షతో చైతన్యంతో పోరాడి సమస్యలు పరిష్కరించుకున్న ఉదాహరణలు ఎన్నో ఉన్నాయి.

ఎందాకానో పోనక్కరలేదు. ఈమధ్యనే జరిగిన లోకోరన్నింగ్ స్టాఫ్ 12 రోజులపాటు దేశవ్యాపిత పోరాటంచేసి యజమానులతో ఒప్పందం చేసుకున్న ఉదాహరణ ప్రత్యక్షంగా మనకళ్ళముందరవున్నది. లోకోరన్నింగ్ స్టాఫ్ ఎసోసియేషనుకు రైల్వే అధికారులు గుర్తింపు యివ్వలేదు. సమ్మె పోరాటానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న వారితో మాట్లాడము అని భీష్మించుకున్నారు. కాని చివరకు జరిగిందేమిటి? గుర్తింపులేని సంఘ నాయకులతోనే మాట్లాడక తప్పలేదు. వారితోనే ఎగ్రిమెంటు మీద సంతకాలు చేయకతప్పలేదు. కార్మికుల గుర్తింపు లేకుండా ప్రభుత్వం గుర్తింపు మాత్రమే పొందిన సంఘాల నాయకులు చీలిపోయిన తూటాతో సమానమని నగ్నంగా బయటపడింది.

మరొక తాజా ఉదాహరణ— ఈ ఏడాదిఆగస్టు నెలలోనే కేరళలో కొట్టాయం ట్రంక్ తెలిఫోన్ ఎక్స్ఛేంజిలో వున్న మొత్తం రిస్ మంది ఆపరేటర్లు సమ్మెచేశారు. పెంచిన అననపు పని భారాన్నీ, పనివారల సంఖ్య తగ్గింపునూ వ్యతిరేకిస్తూ యీ సమ్మె జరిగింది. ఓ. పి. గుప్తా వర్గం (A. I. T. U. C) బలం లేకపోయినా పోటీ కమిటీని ప్రకటించింది. కార్మికులలో చీలిక వున్నదిలే, సమ్మె జయప్రదం కాదులే అని అధికారులు అనుకున్నారు. కాని వారి అంచనా తలక్రిందులైంది. సమ్మె చేసిన సంఘానికి బలమైతే వుంది, గుర్తింపు మాత్రం లేదు. అందుకనే డైరెక్టరు ఆఫ్ తెలిగ్రాఫ్స్ సమ్మె నాయకులతో మాట్లాడనిరాకరించాడు ఓ. పి. గుప్తాగారి పోటీ కమిటీ సభ్యులను జీపులో పనివారి యిండ్లకు పంపించాడు. పనులలో చేరొండని విజ్ఞప్తి చేయించాడు. కాని పనివారు ససేమి రాము పొమ్మన్నారు.

ఇదేసమయంలో ఈ పోరాటానికి అండగా యితర స్కీల్స్ లోని పనివారుకూడా రంగంలోకి దూకటానికి సిద్ధమయ్యారు. ఈ పరిస్థితి గమనించి పోస్టుమాస్టర్ జనరల్ మధ్యవర్తిత్వం వహించి సమ్మె నాయకులకు కబురుపెట్టాడు. చర్చలకు సిద్ధమన్నాడు.

దీని సమ్మెనాయకులు చర్చలకుపోగా సమావేశమాలు

గేట్లలో పోటీ కమిటీనాయకులు తారట్లాడుతున్నారు. గుర్తింపు పొందిన సంఘ నాయకులు గాబట్టి వారినికూడా చర్చల్లో పాల్గొననివ్వవలసిందిగా పోస్టుమాస్టర్ జనరల్ కోరాడు. సమ్మె నాయకులు 'అలా వీలులేదు' అని ఖరాఖండిగా చెప్పారు. సమ్మెనాయకులే చర్చల్లో పాల్గొన్నారు. ఎగ్రిమెంటు తయారు చేశారు. దానిని కార్మికుల ఆమోదానికి పెట్టారు. కార్మికులందరూ ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించిన తర్వాతనే సమ్మె విరమించబడింది.

అధికార్లు గుర్తింపుపొందిన నాయకులు గేటుబయటనే వుండిపోవాల్సివచ్చింది.

కార్మికుల గుర్తింపుపొంది పోరాటానికి నాయకత్వం వహించినవారిద్వారానే పరిష్కారం కుదిరింది. ఇలాంటి అనుభవాల్లో కేరళ కార్మికులకు అనేకం వున్నాయి; దేశమంతటా అనేక ప్రాంతాల్లో యిలాంటి ఉదాహరణలు ఎన్నో వున్నాయి.

ఈనాడు భారత దేశంలో ట్రేడ్ యూనియన్ ఉద్యమ నాటకరంగంమీద ఎక్కడ చూచినా ఒకే నాటకం. పాత్రధారుల పేర్లు వేరు కావచ్చు. కథ మాత్రం ఒకటే. గుర్తింపు పొందిన కార్మిక ద్రోహులకు పరాభవంతో కథ ముగుస్తోంది.

లోకో రన్నింగ్ స్టాఫ్ ఎసోసియేషన్ నాయకత్వాన సమ్మె జరిగితే గుర్తింపులేని సంఘంతోనే పరిష్కారం సాధ్యమైంది. గుర్తింపు గలిగిన సంఘాల నాయకులను చర్చల సందర్భంలో హాజరు కానివ్వడని అధికారులు ఎంత కోరినా సమ్మె నాయకులు నిరాకరించారు. కొట్టాయం తెలిఫోన్ ఎక్స్చేంజి పనివారల సమ్మె సందర్భంలోనూ అంతే.

సమ్మెదారులు గుర్తింపు పొందిన సంఘాల నాయకులను యింతగా ద్వేషించటానికి కారణం లేకపోలేదు. వారు కార్మిక ప్రతినిధులుగాగాక యజమానుల ప్రతినిధులుగా వ్యవహరించటం, సమ్మె విచ్ఛిన్నానికి పూనుకోవటం, యజమానుల ప్రోత్సాహంతో కార్మిక సంఘాలను చీల్చటం యీ చరిత్రంతా పోరాటదీక్షగల కార్మికుల కండ్లయెదుట నిత్యం ప్రత్యక్షమవుతోంది. అందుకనే వారిపట్ల కార్మికవర్గానికి అంతకసి. సమయం దొరికినపుడల్లా అది ప్రదర్శిత మవుతోంది.

కడుపులో చల్ల కదలకుండా, మహజరతో, రాయబారాలతో తమ సమస్యలను పరిష్కరించుకోగలమనే భ్రమలు గలిగినవారూ నేటి దేశ ఆర్థిక దుస్థితి మూలంగా క్రొత్త హక్కులను రాబట్టుకోవటమటుంచి వున్నవాటిపై జరుగుతున్న దాడిని త్రిప్పికొట్టాలంటే దృఢంగా పోరాడితే తప్ప సాధ్యం కాదన్న విషయం గుర్తించలేనివారూ యీనాటికీ 'యూనియన్ గుర్తింపు' అనేదానికి ఎంతో ప్రాముఖ్యతను యివ్వవచ్చుగాక. కాని వారి భ్రమలు పటాపంచలు కావటానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు. అందుకనే పారిశ్రామిక కార్మికులూ, ప్రభుత్వోద్యోగులూ విడివిడిగానూ, ఉమ్మడిగానూ దేశమంతటా తమ హక్కుల రక్షణకై తెగించి పోరాట రంగంలోకి దూకటం జరుగుతోంది. ఫలానా కార్మికసంఘ నాయకత్వాన్ని విలిచి మాట్లాడితే తప్ప తన పరిశ్రమ సాఫీగా నడవదు. తమ పరిశ్రమలోని కార్మికులు సంతృప్తిచెందరు అనే స్థితి కలిగించటమే ప్రధానం. అదే యజమానిని కడిలిస్తుంది; కార్మికుల కిష్టులైన నాయకులతో మాట్లాడిస్తుంది. పరిష్కారానికి దారి

బట్టల పరిశ్రమలో మితిమీరిన లాభాలు

1972 సంవత్సరంలో కొన్ని బట్టలమిల్లల లాభాలు నూటికి 60 నుండి 1500 వరకు వచ్చాయి.

మిల్లు	లాభాల శాతం.
విక్రం మిల్లు	1500%
బౌరీ మిల్లు	750%
కోహినూర్ మిల్లు	371%
ఎల్ గిన్ మిల్లు	254%
బొహరి మిల్లు	250%
నవసారి మిల్లు	245%
న్యూగ్రేట్ మిల్లు	190%

కుటుంబ నియంత్రణ :

ట్రేడ్ యూనియన్ కమిటీకి సి.ఐ.టి.యు.

ప్రతినిధుల నామినేషన్

కుటుంబ నియంత్రణమీద ఆఖిలభారత ట్రేడ్ యూనియన్ల కమిటీకి సి.ఐ.టి.యు. కేంద్రం తన ప్రతినిధులుగా యిద్దరు వర్కింగు కమిటీసభ్యులను నామినేట్ చేసింది. కామ్రేడ్ బిరేన్ రాయ్, కామ్రేడ్ గెరార్డు పేరీరా సి.ఐ.టి.యు. ప్రతినిధులు.

సంక్షేమ కరవా్యాలు, కుటుంబ నియంత్రణ అనే విషయమై అగస్టు 27 నుండి బొంబాయిలో వర్క్స్ ఎడ్యుకేషన్ కేంద్ర బోర్డు ట్రేడ్ యూనియన్ అఫీషియల్స్ కోసం ఒక నేషనల్ వర్క్ షాపును ఏర్పాటుచేసింది. అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ అధ్యక్షాన యిది జరుగుతోంది. ఈ వర్క్ షాప్ లో (సెమినార్ లో) పాల్గొనుటకు సి.ఐ.టి.యు. ఉపాధ్యక్షులు కామ్రేడ్ సుధీన్ కుమార్, వర్కింగు కమిటీ మెంబరు కామ్రేడ్ వి. విశ్వనాథ మీనన్ నామినేట్ చేయబడ్డారు.

ఉక్కుపరిశ్రమలో భద్రతకు సంబంధించిన స్టాండింగు కమిటీలో సి.ఐ.టి.యు. ప్రతినిధిగా హిందూస్థాన్ స్టీల్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ అధ్యక్షులు కామ్రేడ్ దిలీప్ మంజుదార్ నామినేట్ చేయబడినారు

తీస్తుంది. ఈ పరిష్కార మార్గం వెతుక్కోవటం యజమానికే అవుసరం. అందువల్ల గుర్తింపు అనేది యజమాని యొక్క అవసరం అనీ, దయాధర్మంగా ప్రసాదించేది గాదని కార్మికవర్గం గుర్తిస్తే సమస్య ముడిచిపెట్టవచ్చుతుంది. గుర్తింపును లాభం కోసం లైసెన్సుగా వాడుకుంటున్న స్వార్థపరుల ఆటకట్టించినట్లువుతుంది.

ప శ్చి మా సి యా లో :

సామ్రాజ్యవాదుల దురాక్రమణ

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు వియత్నాంలో దెబ్బ తిన్న తర్వాత చిలీలో కుట్ర సాగించి డాక్టర్ అలెండీ ప్రభుత్వాన్ని కూలద్రోసి తమ ఏజెంట్లు అయిన మిలిటరీ నియంతృత్వాన్ని తెరపై కెక్కించారు. పశ్చిమాసియాలో ఇజ్రాయెల్ ను ఉసికొల్పి అరబ్బుదేశాలపై దురాక్రమణసాగించారు.

ఆక్టోబరు 6 న ఇజ్రాయెల్ అరబ్బు దేశాలపై దాడి ప్రారంభించింది. 17 రోజులపాటు ఈ యుద్ధం సాగింది. ఈజిప్టును సైన్యాలు 1967 లో ఇజ్రాయెల్ ఆక్రమించుకొన్న సినాయ్ ఎడారిలో కొంతభాగాన్ని ఆక్రమించుకొనగా ఇజ్రాయెల్ ఈజిప్టులో సూయజ్ కాల్యనుదాటి పడమటిప్రాంతంలో కొంతభాగాన్ని ఆక్రమించుకొన్నారు. సిరియాలో గోలాన్ కొండల ప్రాంతాన్నిదాటి కొంత భూభాగాన్ని ఆక్రమించుకొన్నారు. ఐక్యరాజ్యసమితి ఆక్టోబరు 23, 25 తేదీలలో చేసిన తీర్మానాలవల్ల యుద్ధవిరమణ జరగగా పరిస్థితి మిక్కిలి ఉద్రిక్తంగావుంది.

ఇజ్రాయెలు దురాక్రమణకు పూర్వగాథ చాలావుంది.

2000 ఏండ్లకు పూర్వం యూదులు పాలస్తీనాలో వుండే వారు. క్రమంగా ఈ ప్రాంతమంతా అరబ్బుల ప్రాంతంగా మారింది. ఈ నాటికి ఇజ్రాయెలులో 100 కి 95 మంది అరబ్బీ భాషను మాట్లాడే యూదులే. మతం వేరైనా వారు అరబ్బులే-అరబ్బీ యూదులు.

విదేశాలలో, ముఖ్యంగా యూరపు, అమెరికాలలో యూదులు గొప్ప పెట్టుబడిదార్లుగా, వడ్డీ వ్యాపారులుగా పెంపొందారు.

అయినా, ఆ దేశాలలో ఏ రాజకీయ, ఆర్థిక సుక్షోభం వచ్చినా ఆ ప్రభుత్వాలు యూదులపై దాడి సాగించి, ప్రజల దృష్టిని మరల్చేవారు. యూదులపై జరిగిన హత్యాకాండ ప్రపంచ చరిత్రలోని ఘోరాలలో ఒకటి. ముఖ్యంగా హిట్లరు జర్మనీలో యూదుజాతి నిర్మూలనా కార్యక్రమం ప్రపంచ ప్రజల నందరినీ వెరగు పర్చింది.

యూదులు తమకు పాలస్తీనాను మాతృదేశంగా ఏర్పర్చాలని కోరుతూ వచ్చారు. సామ్రాజ్యవాదులు దీనిని చక్కగా వుపయోగించుకొన్నారు.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో పాలస్తీనా బ్రిటిషు ఆక్రమణలో వుంది. యూదుల డబ్బుకూ, ఇతర సహాయాన్నీ పొందటానికై పాలస్తీనాలో యూదులకు మాతృదేశాన్ని ఏర్పరుస్తామని బ్రిటిషు ప్రభుత్వం బాల్ఫర్ ప్రకటన గావించింది. కాని యుద్ధానంతరం అరబ్బుల మెప్పుకొరకు ఈ వాగ్దానాన్ని అమలుజరపకుండా నాటకాలాడ ప్రారంభించింది.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం పాలస్తీనాల సమస్య ఐక్యరాజ్యసమితి ముందుకు వచ్చింది. అరబ్బులు, యూదులు కలసివుండే దేశంగానే పాలస్తీనాను స్వతంత్రంగా ఏర్పర్చాలని సోవియటు యూనియను సూచించింది. అరబ్బుల, యూదుల

ఫెడరల్ దేశంగా నిర్మించాలని ఇండియా, ఇరాక్, యుగోస్లావియాలు కోరినవి. కాని అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదుల ఎత్తుల ఫలితంగా - ఆనాడు ఐక్యరాజ్యసమితిలో హెచ్చుమంది అమెరికా కనుసన్నలలో మెలిగేవారే - పాలస్తీనా విభజనకు పథకం వేయబడింది. పాలస్తీనా రెండుగా చీల్చబడి యూదులు మెజార్టీగా వుండే ఇజ్రాయెల్ ను ఏర్పాటు చేయుటకు ఈ పథకం చేయబడింది. అప్రో - ఆసియా దేశాలన్నీ ఈ తీర్మానానికి వ్యతిరేకంగా ఓటు చేసినవి.

ఈ తీర్మానం ప్యాసు అయి కాకముందే అమెరికన్ సహాయంతో ఇజ్రాయెలులు సైన్యబలంతో ఇజ్రాయెలు ప్రాంతాన్ని అంతటినీ ఆక్రమించారు. అంతేకాదు ! విభజన ప్లానులో లేనట్టి వరికొన్ని ప్రాంతాలనుకూడా ఆక్రమించారు.

ఈ విధంగా సామ్రాజ్యవాదుల కుట్ర ఫలితంగా దురాక్రమణద్వారా ఇజ్రాయెలు అవతరించింది. వెన్వెంటనే ఈ దేశాన్ని, ఇజ్రాయెలు ప్రభుత్వాన్ని గుర్తిస్తూ అమెరికా తదితర సామ్రాజ్య దేశాలూ ప్రకటనలు గావించారు.

ఇజ్రాయెల్ లో అరబ్బు హత్యాకాండ ప్రారంభమైంది. ఏర్పడిన ఇజ్రాయెల్ లోగూడా 45% అరబ్బులు వున్నారు. వీరిని తరిమివేయటం, హత్యచేయటం, వీరి ఆస్తులు ఆక్రమించుకొనటం ప్రారంభమైంది; లక్షలమంది పాలస్తీనా అరబ్బులు ప్రవాసితులుగా పొరుగు అరబ్బుదేశాలలో తలదాచుకొంటూ వున్నారు.

1948 లో యుద్ధవిరమణ తర్వాత పాలస్తీనాలో 77% ఇజ్రాయెల్ స్వాధీనంలోకివచ్చింది. ఐక్యరాజ్యసమితితీర్మానం ప్రకారం వారిభాగం 55% మాత్రమే. మిగిలినభాగాన్ని దురాక్రమణద్వారానే ఇజ్రాయెల్ సాధించింది.

1950 లో బ్రిటన్, ఫ్రాంసుల మద్దతుతో ఇజ్రాయెల్ ఈజిప్టుపై దాడిచేసింది. కాని సోవియట్ యూనియన్ గావించిన హెచ్చరికతో ఇజ్రాయెల్ పూర్తిగా ఉపసంహరించుకొన్నది.

1967 లో తిరిగి ఇజ్రాయెల్ ఈజిప్టు, సిరియాలపై దురాక్రమణయుద్ధాన్ని గావించింది. విస్తారమైన సినాయ్ ఎడారిని, సిరియాలోని గోలాన్ పర్వతప్రాంతాన్ని ఆక్రమించుకొన్నది. ఐక్యరాజ్యసమితి తీర్మానంమేరకు యుద్ధవిరమణ జరిగింది. కాని ఈ ఆక్రమితప్రాంతాల నుండి ఇజ్రాయెల్ ఉపసంహరించుకొంటానికి పూనుకొనలేదు.

ఐక్యరాజ్యసమితి తీర్మానం ప్రకారం ఇజ్రాయెల్ గా ఏర్పడవలసిన భూభాగం 5500 చదరపు మైళ్ళు మాత్రమే. కాని 1947 లోనే జరిగిన దురాక్రమణ ఫలితంగా ఇజ్రాయెల్ 8000 చదరపుమైళ్ళ భూభాగంగా తయారైంది. 1967 దురాక్రమణ ఫలితంగా సినాయ్ ఎడారిని, గోలాన్ పర్వతప్రాంతాన్ని ఆక్రమించుకొనటంద్వారా 35,000 చదరపుమైళ్ళ వైశాల్యానికి విస్తరించింది.

ఈ దురాక్రమణ కార్యక్రమాని కంతటికీ అమెరికన్

సామ్రాజ్యవాదుల పూర్తి మద్దతు వుండటానికి కారణం?

ప్రపంచంలోని అతికిలకమైన ప్రాంతాలలో పశ్చిమ ఆసియా—ఈజిప్టు, సిరియా, ఇరాన్, వెలువాన్, సాదీ అరే బియా, జోర్డాన్, కువైట్, బహ్రీన్ దీవులు మున్నగునవి— ఒకటి. అతివిస్తారంగా చమురు దొరకటమే దీని కింత ప్రాధాన్యతను తెచ్చింది.

చమురు—పెట్రోలు, కిరోసిన్, క్రూడాయిల్ మున్నగు నవి—లేనిదే ఆధునిక ప్రపంచమే లేదు.

ఈ నూనెగనులపై ఆధిపత్యాన్ని సంపాదించటం సామ్రాజ్యవాదుల ఒక ప్రధాన లక్ష్యంగావుండేది. ఇంగ్లాండు, ఫ్రాంసులు చాలాకాలం వీటిని తమ సామ్రాజ్యంలో కల్చుకొని వున్నది. రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తర్వాత బయలుదేరిన స్వాతంత్ర్య పోరాట, వెలువలో ఇవన్నీ స్వతంత్ర దేశాలుగా అవతరించినవి. కాబట్టి ఈ దేశాలను తమ పలుకుబడి క్రిందకు తెచ్చుకొంటానికై సామ్రాజ్యవాదులు, ముఖ్యంగా అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు కుట్రలు ప్రారంభించారు. అరబ్బు దేశాల పక్కలో బలంగా ఇజ్రాయిలును బలపర్చటంలోని మూల లక్ష్యం ఇదే.

అమెరికాలో నూనెవుత్పత్తి వనరు క్రమంగా తగ్గిపోతూ వున్నది. కాబట్టి పశ్చిమ ఆసియా నూనె దానికి అత్యంతావశ్యకం. త్వరలో రోజుకు 1½ కోట్ల పీపాల నూనెను అది యీ దేశాలనుండి దిగుమతి చేసుకోవాలి. అందుకే ఇజ్రాయిలును తన పలుకుబడిలో పెట్టుకుని నాటకం ప్రారంభించింది.

ఇజ్రాయిలుతో అమెరికా పెట్టుబడి విశేషంగా ప్రవేశించింది. 1948-68ల మధ్య కాలంలో అమెరికా ఇజ్రాయిలుకు చేసిన ఆర్థిక సహాయం 1100 కోట్ల డాలరు (7800 కోట్ల రూపాయలు) అని అధికారికంగా తెలియజేసింది. పెట్టుబడి 2500 కోట్ల డాలర వరకూ వుంటుందని తెలియచేయబడింది. ఒక్క 1970లోనే 50కోట్ల డాలర్ల సైనిక సహాయం ఇజ్రాయిలుకు అమెరికా అందజేసింది. 1971లో అమెరికాదాని మిత్ర దేశాలు కలిసి సుమారు 72 కోట్ల డాలర్ల సైనిక సహాయాన్ని అందజేసినది. 1970-71లో ఇజ్రాయిల్ బడ్జెటులో 49% సైనిక వ్యయానికే కేటాయించబడింది.

అరబ్బు దేశాలపై ఎక్కు పెట్టుబడిన కారణంగా ఇజ్రాయిల్ ఒక మిలటరీ దేశంగా నిర్ణయించబడింది.

ఇజ్రాయిల్ దురాక్రమణను నిర్మించి పాల సీనాను విమోచనం గావించుటకై అరబ్బు దేశాలన్నీ నిర్ణయించుకొన్నది. కాని ఇవి స్వతంత్ర దేశాలైనా ప్రభుత్వాలు పెట్టుబడిదారీ ప్రజాస్వామికవర్గ ప్రభుత్వాలు. జోర్డాన్, సాదీ అరే బియాలతో ఇంకా రాజు కేసరి పాలిస్తూ వున్నారు. కాబట్టి ఈ ప్రభుత్వాలు తీసుకునే వైఖరి ఇజ్రాయిల్ సామాన్య ప్రజానీకానికి వ్యతిరేకంగావుంటున్నది. ఇజ్రాయిలును నిర్మూలించటమే తమ పవిత్ర కర్తవ్యంగా ఈ ప్రభుత్వాలు చెప్పుతూ వున్నది. ఇజ్రాయిలులో అత్యధిక సంఖ్యాకులు, ఇతర దేశాలలో వలెనే, పేదలైన రైతులు, కార్మికులు, జాతిరీత్యా చూచినా వారు అరబ్బీయూదులు - అరబ్బీ ముస్లిములుకాదు. కాని అరబ్బు దేశాల ప్రభుత్వాలు యూదు, ముస్లింమత ద్వేషాలను రెచ్చగొట్టుతూ, యూదు సామాన్య ప్రజానీకాన్ని కూడా దూరంచేస్తున్నారు. ఈ విధంగా ఇజ్రాయిలులోవున్న

గోరఖ్ పూర్ లో యు. సి. టి. యు.

ఉత్తరప్రదేశ్ లోని గోరఖ్ పూర్ జిల్లాలో 50 యూనియన్ల ప్రతినిధులు గోరఖ్ పూర్ లో సమావేశమై యు. సి. టి. యు. శాఖను ఏర్పాటుచేశారు శ్రీమధుకర్ దోధేను కన్వీనరుగా ఎన్నుకున్నారు.

యు. సి. టి. యు. గురించి కార్మికులలో విరివిగా ప్రచారం చేసేటందుకుగాను నవంబరు 13వ తేదీన టౌన్ హాలు మైదానంలో పెద్ద ర్యాలీ జరుపుటకు పై సమావేశం నిర్ణయించింది. నవంబరు ఆఖరులోగాని, డిశంబరు మొదట్లోగాని ఒక సదస్సు జరిపి కార్మికవర్గంలోని అన్నితరగతుల వారల ఉమ్మడి కోర్కెలమీద కార్యాచరణకు కార్యక్రమం రూపొందించాలని కూడ తీర్మానించబడింది.

యూదు, ముస్లిం, క్రిస్టియన్ సామాన్య ప్రజానీకం తమదోపిడి వర్గాల ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా గావించే ఐక్యపోరాటాన్ని యూదు - ముస్లిం మతపోరాటంగా పక్కదోవల పట్టిస్తున్నారు.

అక్టోబరులో ప్రారంభమైన యుద్ధం విరమించబడింది. కాని ఇజ్రాయిల్ 1967 లో ఆక్రమించుకొన్న భూభాగాలనే గాక అక్టోబరులో యుద్ధ విరమణ తర్వాతకూడా ఆక్రమించుకొన్న భూభాగాలనుకూడా వదలిపోవుటకు నిరాకరిస్తూవున్నది. ఈజిప్టుకు చెందిన సూయజ్ పట్టణాన్ని చుట్టుముట్టుటమేగాక బలీయమైన ఈజిప్టు సైన్య విభాగాన్ని - 20 వేల సైన్యాన్ని - చక్రబంధంలో ఇరికించి, ఈజిప్టును ఇరకాటంలో పెట్టి నిర్బంధిస్తున్నది.

ఈ విధంగా, అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులు వియత్నాంలో చావుదెబ్బలుతీస్తూ చిలీలో, తర్వాత పశ్చిమ ఆసియాలో తమ దురాక్రమణ వ్యూహాన్ని అమలు జరుపుతూ వున్నారు. దెబ్బలు కొట్టితే ముందు వాకిలిగుండా పారిపోయిన కుక్క తిరిగి దొడ్డి త్రోవగుండా ఇంట్లో దూరినట్టు దూర ప్రాచ్యంలో వియత్నాం, లావోస్, కంబోడియాలలో దెబ్బలు తిని పశ్చిమాసియాలో దురాక్రమణ సాగిస్తున్నారు.

ప్రధానమైన ఈ పశ్చిమాసియా యుద్ధంలో ప్రధాన సోషలిస్టు దేశాలైన సోవియటు యూనియన్, చైనాల పాత్ర దురూహ్యంగా వుంది. ఈజిప్టు, సిరియాలకు సోవియటు యూనియన్ ఆయుధ సహాయాన్నికూడా అందజేస్తాననే పై దృఢవైఖరిని తీసుకొనలేకపోయింది. బ్రెజ్నెవ్, నిక్సన్ 'ముఖాముఖి తలబడటంబదులుసహకారం' ప్రారంభమైంది అని ఉభయదేశాలమధ్య సంబంధాలను గూర్చి చెప్పిన సంయుక్త ప్రకటనపై ఇంకా సిరాతడియారకముందే అమెరికా ఈ దురాక్రమణ గావించడాన్ని బట్టి సోవియటు ప్రభుత్వం అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదాన్నిగూర్చి ఎటువంటి భ్రమలలో వున్నదో తెలుస్తుంది.

సోషలిస్టు శిబిరం చీలివుండటమే అమెరికన్ దురాక్రమణ వ్యూహాన్ని నిరాఘాటంగా సాగించటానికి కారణం. సోవియటు యూనియన్, చైనాలు ఒకదాని నొకటి ప్రధాన శత్రువుగా భావిస్తూ అమెరికా స్నేహానికై తహ తహ లాడుతూ వుండటమే అమెరికాకు బలాన్ని చేకూర్చుతూ వుంది.

పశ్చిమాసియా పరిణామాలు ఇందుకు చక్కటి ఉదాహణ.

ఉత్పత్తిలో కార్మికుల వాటా అతిస్వల్పమే : అయినా ఇందిరాగాంధీ కళ్ళుకుట్టుచున్నవి !

కార్మికుల జీతాలు పెరిగితే ధరలు పెరుగుతాయనే అప్పుడు సిద్ధాంతాన్ని పెట్టుబడిదారు ఎల్లప్పుడూ చేస్తూనే వచ్చారు. దీనినే మార్క్స్ ఖండించాడు. కార్మికులు సృష్టించిన నూతన విలువలో వారికి జీతాల రూపంలో ముట్టే భాగం పోతే మిగతా అదనపు విలువను లాభాల రూపంలో పెట్టుబడిదారు కాజేస్తున్నారనీ, కాబట్టి జీతాలు పెరిగితే వారే సృష్టించిన నూతన విలువలో వారి వాటా కొంత పెరిగి పెట్టుబడిదారుకు పోయే లాభాలు కొద్దిగా తగ్గుతాయనీ, ధరలు పెరిగే ప్రసక్తే లేదనీ వారు రుజువు చేశారు. అయినా ఈ తప్పుడు వాదన ఏదో ఒక రూపంలో ఇప్పటికీ ప్రతిపాదించబడుతూనే ఉన్నది.

ఇటువంటి వాదననే శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ ఈనాడు

గావిస్తున్నది. పారిశ్రామికీకరణ ఫలితంగా ఉత్పన్నమయ్యే సంపద ప్రయోజనాలను కార్మికులు ఒక్కరే పొందకుండా వుండేవిధంగా పారిశ్రామిక సంబంధాలను నిర్ణయించాలని ఈమె పారిశ్రామిక వేతలతో నవంబరు 2న చెప్పినట్లుగా ఎకనామిక్ టైమ్స్ పత్రిక ప్రచురించింది.

అంటే ఈనాడు ఉత్పత్తినంతా కార్మికులే అనుభవిస్తూ వున్నారనా?

వాస్తవానికి కార్మికుల శ్రమశక్తి వల్లనే సమస్త సంపదలూ ఉత్పత్తి అవుతూ వున్నవి. కానీ వాటిలో కార్మికులకు వచ్చే వాటా బహుస్వల్పం.

కొన్ని పెద్ద కంపెనీల అకౌంట్లనుచూస్తే ఈ విషయం బోధపడుతుంది.

కంపెనీ పేరు	అమ్మకం	ముడిసరుకుల ఖరీదు	జీతాలు	మొత్తం లాభం	అరుగుదలలు
1970-1971 లో సిర్పూర్ పేపరుమిల్లు	7,44,00,000	1,22,00,000	1,42,00,000	1,60,00,000	64,00,000
1970-1971 లో బ్రూక్ బ్యాండ్	93,57,00,000	56,53,50,000	7,88,00,000	5,11,00,000	39,00,000
1970-1971 లో హిందూస్తాన్ మోటార్స్	54,61,00,000	26,54,00,000	7,22,00,000	3,84,00,000	3,81,00,000
1972-1973 లో మోహన్ మికిన్	16,75,00,000	2,56,00,000	1,76,00,000	2,75,00,000	62,00,000
1972-1973 లో మెట్టూరు కెమికల్స్	7,81,00,000	2,49,000	92,00,000	1,30,00,000	60,00,000
1970-1971 లో కొచ్చిన్ రిఫైనరీస్	40,59,00,000	24,62,00,000	55,00,000	3,55,00,000	1,80,00,000

దీనినిబట్టి ఏమి తేలుతోంది? ముడిసరుకుల ఖరీదు, అరుగుదల తీసివేయగా మిగిలినదాంట్లో సగభాగంకూడా కార్మికులకు రావటంలేదు. కొన్ని సందర్భాలలో కేవల వంతు కూడా రావటంలేదు.

ఇదేనా కార్మికులే మొత్తంగా లాభపడటం శ్రీమతి ఇందిరాగాంధీ !

దేశంలోవున్న కంపెనీలలో 1300-1500ల కంపెనీల ఆర్థిక పరిస్థితులను రిజర్వ్ బ్యాంకు పరిశీలించింది. వీటినాధారం జేసుకొని, ఈ ఉత్పత్తిలో కార్మికులు సృష్టించిన నూతన విలువలో కార్మికులవాటా ఎంత అనేదానిని శ్రీ యన్. జె. జెవేరీ, శ్రీ యన్. యల్. శెట్టిలు పరిశీలించి పరిశీలనా ఫలితాలను పత్రికలకు ప్రకటించారు. ఈ లెక్కలు ఇట్లావున్నవి.

ఈ పరిశీలనా ఫలితాలు తెల్పేదేమిటి? ఒక్క జీతాలనే తీసుకుంటే ఉత్పత్తిలో కార్మికుల వాటా క్రమంగా తగ్గిపోతూ వున్నది. 1949లో 53.3 శాతం వున్నది. 1969 నాటికి 34.7 శాతానికి తగ్గిపోయింది. ఇతర అలవెన్సులూ, బోనసూ వగైరాలను తీసుకొన్నా 65 శాతం నుండి 53.3 శాతానికి ఈ 20 ఏండ్లలోనూ పడిపోయినది.

నూతన విలువలో జీతాల వాటా

శ్రీ జవేరీ పరిశీలనా ఫలితాలు శాతం	శ్రీ శెట్టి పరిశీలనా ఫలితాలు శాతం	జీతాలు, బోనస్ ప్రాప్తిదెంబు పండువ వగైరాల కలిసిన వాటా
1960-61	—	1949 53.3 65.00
1964-65 సగటు	60.8	1952 51.6 63.7
1965-66	60.2	1954 39.8 54.7
1966-67	59.8	1960-64 సగటు 38.5 55.5
1967-68	63.5	1965 36.6 57.1
1968-69	64.3	1966 36.8 58.5
1969-70	61.9	1967 38.9 57.6
1970-71	61.2	1968 38.3 59.7
		1969 34.7 53.3

ఇదీ ఇందిరాగాంధీ అసూయపడే కార్మికుల వాటా!

ఇది ఒక పెద్ద మాత్రమే. 1949తో 1969 రూపాయిని పోలిస్తే 30 పైసల విలువ కూడా వుండదు. కాబట్టి కార్మికుల జీతాల వాటా తగ్గడమేకాదు, వారి నిజ వేతనాలు కూడా తగ్గుతూ వున్నవి.

పశ్చిమబెంగాలులో నవంబరు 17న అపూర్వమైన బండ్; జనరల్ సమ్మె

నవంబరు 17న పశ్చిమబెంగాలు అంతటా అపూర్వమైన బండ్, జనరల్ సమ్మె దిగ్విజయంగా జరిగినవి. కలకత్తా, దాని పరిసర పారిశ్రామిక ప్రాంతాలు, జిల్లాలు ఈ సమ్మె, బండ్ లలో పాల్గొన్నవి.

సి. ఐ. టి. యు, యు. టి. యు సి., యు. టి. యు సి. (లెనిన్ సరణి), టి. యు. సి సి, హెచ్. యు. సి. లు సంయుక్తంగా ఈ పిలుపు నిచ్చినవి. దీనిని భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు), రివల్యూషనరీ సోషలిస్టు పార్టీ, సోషలిస్టు యూనిటీ సెంటర్, ఫార్వర్డ్ బ్లాక్, మార్క్సిస్టు ఫార్వర్డ్ బ్లాక్, రివల్యూషనరీ కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ ఇండియా, వర్కర్స్ పార్టీ, సోషలిస్టు పార్టీ, విప్లవ బంగ్లా కాంగ్రెసు పూర్తిగా బలపర్చినవి.

ప్రభుత్వ విధానాల ఫలితంగా ఏర్పడిన ఆహారసంక్షోభం, ధరల పెరుగుదల, జ్లాక్ మార్కెటు, రేషనులో కోత మున్నగు సమస్యలపై ప్రజల నిరసనను, అగ్రహాన్ని తెల్పుటకు ఇవ్వబడిన దీ పిలుపు.

బండ్ ప్రారంభం కాకముందే ఇది పూర్తిగా విఫలమైన దని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రచారం ప్రారంభించింది. ఉదయం వార్తలలోనే బండ్ విఫలమైందని అలిండియా రేడియో అబద్ధపు వార్తలను ప్రసారం గావించింది. ప్రజలు బండ్లో పాల్గొనుటకు నిరాకరించారని రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి శ్రీ సిద్ధార్థ శంకరరే ఉదయమే ప్రకటించారు. చేతుతో సూర్యుని కప్పటానికి ప్రయత్నించారీ మందబుద్ధులు. గోబెల్సును మించదలచారీ అల్పమనస్కులు,

మితవాత కమ్యూనిస్టులూ, ఎ. ఐ. టి. యు. సి.లు పాల్గొన్న జూలై 27 జనరల్ సమ్మె, బండ్లకన్న నవంబరు 17 జనరల్ సమ్మె, బండ్ జయప్రదంగా జరిగింది.

జనరల్ సమ్మెకుముందు రాష్ట్రమంతటా పూరేగింపులు, ప్రదర్శనలు, బహిరంగసభలు, ర్యాలీలు విరివిగా జరపబడినవి. వీటి తర్వాత సామూహిక సత్యాగ్రహం అన్ని జిల్లాలలోనూ జరపబడింది. వీటి అంతాన కలకత్తాలో నవంబరు 15న పెద్ద

ఎత్తున సత్యాగ్రహం జరపబడింది. కామ్రేడ్ జ్యోతిబాసు, వివిధ పార్టీల నాయకుల నాయకత్వాన 1500 మంది సత్యాగ్రహులు అరెస్టు కాబడ్డారు. కొద్దిమంది పోలీసు ఏజెంట్ల అలరిని ఆధాగ్రు జేసుకొని పోలీసులు దారుణమైన లాఠీచార్జి గావించారు. సత్యాగ్రహులలో అనేకమందికి తీవ్రమైన గాయాలు తగిలినవి.

సత్యాగ్రహాన్ని, అందోళననూ, బందునూ విఫలం గావించటానికై ప్రభుత్వము తీవ్ర ప్రయత్నాలు గావించింది. 40 వేలమందిని అరెస్టు గావించింది. అనేక ప్రాంతాలలో లాఠీచార్జీలు గావించింది. కార్మికులను తీవ్రంగా బెదిరించింది. కాంగ్రెసు గుండాలు స్వైరవిహారం గావించారు ప్రజలు వీటన్నిటినీ ధీరోచితంగా ఎదుర్కొని బందును, జనరల్ సమ్మెను జయప్రదం గావించారు.

సి. ఐ. టి. యు. తదితర శ్రేణ్ యూనియన్లు ప్రధమంలో నవంబరు 14న జనరల్ సమ్మె, బండ్ జరపమని పిలుపునిచ్చినది. ఈ బండ్లో చేరమని ఎ. ఐ. టి. యు, సి, ఐ. యన్. టి. యు. సి, హెచ్. యం. యన్లకు పదే పదే విజ్ఞప్తులుగావించినది. ఈ విజ్ఞప్తులనవి నిరాకరించి, నవంబరు 17న 'పనిమానండి' అని పిలుపునిచ్చినవి. కార్మికక్షర్ణ ఐక్యతను దృష్టిలో పెట్టుకొని సి. ఐ. టి. యు. వగైరాలు బండ్, జనరల్ సమ్మెను నవంబరు 17కు మార్పుచేసికొన్నవి. కాని ఆశ్చర్యకరమైనవిశేషమేమంటే ఎ. ఐ. టి. యు. సి, ఐ.ఎన్.టి.యు. సి, హెచ్. యం. యన్లు తమ 'పనిమానుడు' బలాన్ని నవంబరు 15కు మార్చినవి. కాబట్టి బండ్, జనరల్ సమ్మెను విచ్ఛిన్నం చేయటమే వాటి ప్రధానోద్దేశంగాని ధరల పెరుగుదలకు నిరసన తెల్పుటంకాదని ఈ నాలుగు స్థంభాల ఆటవల్ల తెలిసింది.

కలకత్తాలో పోలీసులు, గుండాలుకలిసి కొద్దిగా ప్రభుత్వ బస్సులనూ, ట్రాములనూ తిప్పినా ఎక్కే జనమే లేకపోయారు. ట్రాములు, బస్సులు మొత్తం కలకత్తా రవాణా అంతా ఆగిపోయింది. పట్టణమంతా పూర్తి బండ్ జరిగింది. జూలై 27 బండ్లో పాల్గొనని చిన్న దుకాణాలు, బడ్డీలు మున్నగునవికూడా ఈ బండ్లో పాల్గొన్నవి.

కార్మికుల జీతాల వాటాకంటె ప్రభుత్వం వసూలుచేసే పన్నుల వాటా మాత్రం అత్యధికంగా వుంటున్నది. ఈ క్రింది లెక్కలు ఈ విషయాన్ని రుజువు చేస్తున్నాయి.

పరిశ్రమ	1972 లో వుత్పత్తి విలువ రూపాయలు	కార్మికుల సంపాదన రూపాయలు	ఎక్సైజుద్యూటీ రూపాయలు	కార్మికులవాటా శాతం	ప్రభుత్వ పన్నుల వాటా శాతం
పంచదార	430,36,00,000	21,37,00,000	177,00,00,000	4.4	36.9
సిమెంటు	213,57,00,000	9,45,00,000	56,00,00,000	4.4	21.5
ఇనుము, ఉక్కు	1096,26,00,000	119,05,00,000	158,90,00,000	10.9	14.5
చుట్ట, సిగరెట్లు	324,82,00,000	10,23 00,000	152,00,00,000	3.1	49.9
మొత్తంబట్టలు, జాక్	2299,39,00,000	304,38,00,000	319,38,00,000	13.2	13.9
ఇనుము మినహా యితర లోహాలు	216,39,00,000	18 26,00,000	61,18,00,000	8.4	28.3

ప్రభుత్వం దోపిడీని కప్పిపెట్టుటానికి కార్మికులపై అభిమానాలు వేయటమా శ్రీమతి జీ !

ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీ మద్రాసు శాఖలో 2000 మంది ఉద్యోగుల, కార్మికుల 17 రోజుల వీరోచిత పోరాటం

మద్రాసులోని ఇండియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ టెక్నాలజీకి చెందిన 2000 మంది ఉద్యోగులు, కార్మికులు 17 రోజులపాటు దీక్షతో సమ్మె పోరాటం జరిపి చివరకు మేనేజిమెంటు దిగివచ్చి కక్షసాధింపు చర్యలను రద్దుచేసిన విమృత సమ్మెను విరమించారు.

ఈసంస్థ పశ్చిమజర్మనీ మిలాఖతుతో నడుపబడుతోంది. కోర్కెల ప్రణాళికను ప్రకటించి దానికోసం పోరాడుతున్న కార్మికులను ఒత్తిడిచేసి లొంగదీసుకుందామని మేనేజిమెంటు యూనియన్ వైస్ ప్రెసిడెంటుతోసహా 9 మంది ఉద్యోగులపై సస్పెన్షన్ ఆర్డరు జారీచేసింది. వీరినెవరినీ కంపెనీ ఆవరణలోకి గాని, హాస్టలు ప్రాంతంలోకిగాని రావద్దని నిషేధించింది.

మేనేజిమెంటుయొక్క ఈ కక్షసాధింపు చర్య గురించి విన్న మొత్తం కార్మికులు, ఉద్యోగులు పనులు ఆపి కంపెనీ

(13 వ పేజీ తరువాయి)

కాంగ్రెసు గూండాలు బాంబులతో చిన్నపాపు కీపర్లపై దాడి చేశారు అయినా వారు బెదరలేదు.

20 మంది జాట్ కార్మికులు, 1 లక్ష మంది బొగుగని కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. దార్జిలింగులో 98 టీ తోటలలో 90 తోటల కార్మికులూ, తీరాయి ప్రాంతంలోని 47 తోటలలో 40 తోటల కార్మికులూ, డూయిర్స్‌లోని 151 తోటలలో 100 తోటలలోని కార్మికులూ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. ఇంజనీరింగు కార్మికులలో 80% పాల్గొన్నారు. హెచ్ మోటార్స్‌లో 100 కి 100 మంది పాల్గొన్నారు. బట్టల పరిశ్రమ కార్మికులంతా పాల్గొన్నారు. విపరీతమైన నిర్బంధ విధానం సాగుతూవున్న దుర్గాపూర్ స్టీల్ మిల్లు, అలాయ్ స్టీల్ మిల్లులలో 70% కార్మికులు సమ్మె జేశారు. బర్మేషియాలోని స్టీల్ మిల్లు, ఇండియన్ స్టాండర్డ్ వాగన్ ఫ్యాక్టరీలలో 50% సమ్మె గావించారు.

హౌరా, హుగ్లీజిల్లాలో, రాణిగంజ్, అసన్ సోల్ పారిశ్రామిక ప్రాంతాలలో పూర్తి బండ్ జరిగింది. బెహలా, కిడ్డర్ పూర్, హైదర్ గోడ్డు, తారాతోల్లా, మానిక్తోల్లా, చెరియ ఘట, తదితర పారిశ్రామిక ప్రాంతాలలోకూడా పూర్తి బండ్, జనరల్ సమ్మె జరిగినవి. తిటాఘట్, జగత్ దల్, కమల్ హట్టి, నైహట్టి, బారక్ పూర్ మున్నగు పారిశ్రామిక ప్రాంతాలలో జయప్రదంగా సమ్మె జరిగింది. బడ్డెబడ్డెలో సంపూర్ణంగా సమ్మె జరిగింది.

ప్రజల నిరసనను తెల్పుటమేగాక 'ఐ.యన్.టి.యు.సి, ఏ. ఐ. టి. యు. సి, హెచ్. యం. యన్. ల విచ్ఛిన్నకర, ఐక్యతా వ్యతిరేక నాటకాన్ని' కూడా బట్టబయలు చేసిన ప్రజలను అభినందిస్తూ 5 కేంద్ర ప్రేమియూనియన్ నాయకులు ఒక ప్రకటన గావించారు. దీనినుండి గుణపాఠాలు నేర్చుకొని భవిష్యత్తులోనైనా తమతో కలిసిరమ్మని ఏ.ఐ.టి.యు.సి. తదితర కేంద్ర ప్రేమియూనియన్లకు విజ్ఞప్తి చేశారు.

అఫీసు ముందర ధర్నా జరిపారు. కార్మికుల ఈ ఐక్యతను గమనించియైనా తన వైఖరిని మార్చుకోక మేనేజిమెంటు పోలీసుకు కబురు పంపింది. కబురు అందటమే తడవుగా డి.యం.కె ప్రభుత్వం పనివారల కాలనీ అంతటినీ పోలీసు క్యాంపుగా మార్చివేసింది.

ఇంతగా రెచ్చగొట్టే చర్యలు జరిపినా కార్మికులు ప్రశాంతంగా వున్నారు. రోజూ కంపెనీ అఫీసు ఎదుట ధర్నా సాగించారు. సి.ఐ.టి యు ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ పి. రామమూర్తి, మార్క్సిస్టుపార్టీ నాయకుడు శ్రీ ఇ. యం. యన్ నంబూద్రిపాద్, అనేక ప్రేమియూనియన్లు, విద్యార్థి సంఘాల నాయకులు వెళ్ళి కార్మికుల నుద్దేశించి ప్రసంగించారు. వారి పోరాటంపట్ల సంఘీభావం ప్రకటించారు.

కంపెనీ అధికారంతో ఉద్యోగుల సంఘ నాయకులు జరిపిన చర్యలు ఫలించలేదు. పైపెచ్చు సంఘ నాయకులపై తప్పుడు కేసులు పెట్టి అరెస్టు చేయించారు. తెలంగాణా సాయుధ పోరాటం రోజుల్లో తెలంగాణా ప్రజలపై క్రూర దాడులు జరిపిన టి. యన్. వెంకట్రామన్ అనునతడు ఇప్పుడు పై కంపెనీలో సెక్యూరిటీ అఫీసరుగా వున్నాడు. అతడు ఎప్పటికప్పుడు దుష్టపన్నాగాలు పన్నుతూ ఉద్యోగుల పోరాటాన్ని దెబ్బతీయటానికి శతవిధాలా ప్రయత్నించాడు.

హాస్టలు పనివారిని 200 మందిని మూక ఉమ్మడిగా డిస్మిస్ చేయటం జరిగింది. పత్రికల్లో అభూత కల్పనల వార్తలు ప్రచురించటం జరిగింది. సమ్మె విఫలమైందనీ, కార్మికులు విద్రోహ చర్యలకు పూనుకుంటారని ప్రచారం లేవనెత్తారు. ఈ కుట్రల యత్నాలు ఫలించలేదు.

సమ్మెదార్లకు యితర పరిశ్రమల్లోని, అఫీసుల్లోని ఉద్యోగులు, కార్మికులు విరాళాలిచ్చారు. చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలనుండి రైతులు ఆహారపదార్థాలు అందించారు. ఖరగ్ పూర్, ఢిల్లీ, కాన్పూరులలోనున్న ఈ కంపెనీ శాఖల కార్మికులు, ఉద్యోగులు మేనేజిమెంటుకు నిరసన పత్రాలు పంపారు. సమ్మెను బలబరుస్తూ తీర్మానాలు పంపారు. విద్యార్థులూ, మేధావులు పెద్దఎత్తున కదిలి సత్వర పరిష్కారానికై ప్రచారం చేయసాగారు.

చివరకు సెప్టెంబరు 21 న పరిష్కారం కుదిరింది.

అన్ని సస్పెన్షన్ ఆర్డర్లు రద్దుచేయటానికి, క్రమశిక్షణా చర్యలు తీసుకుంటామని చేసిన బెదిరింపులన్ని ఉపసంహరించటానికి, సమ్మెలో పాల్గొన్నందుకు ఎవరిపై కక్షసాధింపు చర్యలు తీసుకోమనీ డిస్మిస్ చేయబడిన మొత్తం 250 మంది హాస్టలు పనివారిని తిరిగిపనిలో పెట్టుకోవటానికి, కేసులన్నింటిని ఉపసంహరించ వలసిందిగా పోలీసు కమిషనరుకు వ్రాయటానికి కార్మికుల కోర్కెలను చర్చించటానికి మేనేజిమెంటు అంగీకరించింది.

విజయవంతంగా ఈ పరిష్కారం కుదిరిన తర్వాత ఉద్యోగులు, కార్మికులు పనులకు హాజరయ్యారు. *

జూట్ కార్మికులు సమ్మెకు ఆయత్తమౌతూ వున్నారు - జూట్ రైతాంగానికి అండగా నిలబడ్డారు

బెంగాల్ ఛట్టల్ మజ్దూర్ యూనియన్ (సి.ఐ.టి. యు.) పక్షాన నిరేన్ ఘోష్, కమల్ సర్కార్, నేషనల్ యూనియన్ ఆఫ్ జూట్ వర్కర్స్ (ఐ. యన్. టి. యు. సి.) పక్షాన విష్ణు బెనర్జీ, శిశిర్ గంగూలీ, ఛట్టల్ మజ్దూర్ ఫెడరేషన్ (ఎ. ఐ. టి. యు. సి.) పక్షాన నిహార్ ముఖర్జీ, తరుణ్ మెత్ర, జూట్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (హెచ్. యం. యన్.) పక్షాన ఫణి ఘోష్, బెంగాలు రాష్ట్ర ఛట్టల్ మజ్దూర్ యూనియన్ (యు. టి. యు. సి.) పక్షాన జతీన్ చక్రవర్తి, బెంగాల్ జూట్ మిల్ వర్కర్స్ యూనియన్ (యు. టి. యు. సి. లెనిన్ సరణి) పక్షాన ఫతిక్ ఘోష్, పశ్చిమ బంగా ఛట్టల్ మజ్దూర్ ఫెడరేషన్ (టి. యు. సి. సి.) పక్షాన సరళదేవ్, జూట్ టెక్స్టైల్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ (యన్. యఫ్. ఐ. టి. యు.) పక్షాన అనిల్ సేన్ క్రింది ప్రకటనను గావించారు.

జూట్ కార్మికులతో సంబంధమున్న పశ్చిమ బెంగాలు కేంద్ర ట్రేడ్ యూనియన్లు అన్నీ సమావేశమై ఈ క్రింది కోర్కెల కొరకై 1973 నవంబరు 5న పశ్చిమ బెంగాలు జూట్ కార్మికులు ఒక రోజు నిరసన సమ్మె జరపాలని నిర్ణయించినవి. వారి కోర్కెలు (1) జూట్ పరిశ్రమను జాతీయం చేయాలి. (2) జూట్ విదేశీ వ్యాపారాన్ని జాతీయం చేయాలి. (3) మొత్తం ముడి గోగునార వ్యాపారాన్ని జాతీయం చేయాలి.

గోగునారను పండించే రైతులు క్రమంగా దివాళా కావటాన్ని ఈ సంఘాలన్నీ గమనించుచున్నవి. ముడి గోగునారను మణుగుకు రు 75 - 80 లు ధర నిర్ణయించాలని కోరుచున్నాము. ఏ కారణంవల్లనో ప్రభుత్వం రు 57 లు మాత్రం ధర నిర్ణయించింది. ఇది కూడా సరిగ్గా అమలు జరపటంలేదు. ఉత్పత్తి ఖరీదుకుకూడా తగ్గి రైతులు గోగునారను అమ్ముకొనవలసివస్తున్నది. దీని ఫలితాలు ప్రమాదకరంగా వుండగలవు. రైతులు గోగుపంటను వదలి ధాన్యమో, మరితరములనో పండించుటకు పూనుకొనగలరు. తమ అత్యాశ ఫలితంగా జూట్ పరిశ్రమాధిపతులు జూట్ పరిశ్రమ నీ విధంగా దివాళా స్థితికి తేగలరు. విదేశీ వ్యాపారంలో చిట్కాలవల్లా, రైతులనూ, కార్మికులనూ విపరీతంగా దోచుకొనటంవల్లా ఒక డజనుమందిగావున్న గుత్తాధిపతులు విపరీతమైన లాభాలను సంపాదిస్తున్నారు. దేశ స్వాతంత్ర్యానంతరమే వీరు నాలుగు వేల కోట్ల రూపాయలకుపైగా లాభాలు సంపాదించారు. ఈవిధంగా లక్షలాది కార్మికుల రైతులపై సాగేదోపిడిపై కొలదిమంది కుబేరులౌతున్నారు.

కాబట్టి ఈ కోర్కెలను సాధించుటకై మొదటి మెట్టుగా నవంబరు 5 న ఒకరోజు నిరసన సమ్మెను గావించవలసినదిగా కోరుచున్నాము.

1972 ఒప్పదం సంతృప్తికరంగా అమలు జరగనిచో, నెలసరి, దినసరి జీతగాండ్ర వేతనాలు గ్రేడ్లుసరిగా నిర్ణయింపబడక పోయినచో, 20% బోనసు యివ్వబడక పోయినచో, జూట్ పరిశ్రమ జాతీయకరణలాంటి ఇతర ప్రధాన కోర్కెలు నెరవేర్చబడక పోయినచో 1973 డిసెంబరులో దేశవ్యాపిత సమ్మెను సాగించుటకు జూట్ కార్మికులందరూ సిద్ధంగా

వుండాలని కోరుచున్నాము.

నవంబరు 5 మధ్యాహ్నం 2 గంటలకు ఇండియన్ జూట్ మిల్ అసోసియేషన్ ఆఫీసుముందు గొప్ప ప్రదర్శనను జరుపుటకై రావలసినదిగా 2½ లక్షల జూట్ కార్మికులకూ విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము.

ఈ నిర్ణయానుసారం పశ్చిమబెంగాల్ లోని జూట్ కార్మికులు నవంబరు 5 న మరొక జనరల్ సమ్మెను గావించి చరిత్రలో అపూర్వమైన అధ్యాయాన్ని రచించారు. ఆ రోజున పశ్చిమబెంగాల్ లో వున్న 62 జూట్ మిల్లలలోనూ 57 జూట్ మిల్లలలోని 2 లక్షల 30 వేలమంది కార్మికులు 6 వ తేదీన సమ్మె చేశారు.

ఈ సమ్మెలోని ప్రత్యేకత ఏమిటంటే, ఈ సమ్మె జరిగింది జూట్ కార్మికుల తక్షణ కోర్కెల కొరకు కాదు: జూట్ రైతులకు న్యాయమైనధర కోరుతూ, జూట్ పరిశ్రమను జాతీయం చేయాలని కోరుతూ జరిగింది.

ఈ సమ్మెతో ఉత్సాహం పొందిన కార్మికులు డిసెంబరు 17 నుండి నిరవధిక సమ్మెకు తయారౌతూ వున్నారు.

ఈ సందర్భంలోనే నవంబరు 30 నుండి డిసెంబరు 2 వరకూ నయహాటిలో జరిగే బెంగాల్ ఛట్టల్ మజ్దూర్ యూనియన్ 35 వ మహాసభకు విశేష ప్రాముఖ్యత వున్నది. ఈ క్రింది కోర్కెలు నెరవేరునంతవరకూ నిరవధికంగా సమ్మె జేయు సమస్య ఈ మహాసభలో చర్చించబడి అందుకు ఒక కార్యక్రమం రూపొందించబడబోతున్నది.

(1) గోగునార పండించే రైతులకు మణుగు నారకు రు 80 లు ధర నిర్ణయించాలి. (2) విద్యుచ్ఛక్తి కొరత మూలకంగా పని తగ్గిన వారానికి పూర్తి జీతం యివ్వాలి. (3) విపరీతంగా పరిశ్రమకు లాభాలు వచ్చినందున 20 శాతం బోనసు యివ్వాలి. (4) పీస్ రేటు వర్కర్ల రేటు పెంచాలి. (5) గుమాస్తాలు, తదితర నెలసరి జీతగాండ్రకు గ్రేడ్లు, స్కేళ్ళు నిర్ణయించాలి. (6) కార్మికుల పిల్లలకు ఉచితవిద్య నేర్పాలి. (7) కాంటీను, పూరి రేషను (8) 1972 ఒప్పందాన్ని పూర్తిగా అమలుజరుపుట మున్నగునవి.

డిసెంబరు 17 నుండి దేశవ్యాపితంగా సమ్మె గావించుటకు ఛట్టల్ మజ్దూర్ యూనియన్ ఇతర కేంద్ర సంస్థలను కోరింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కూడా పశ్చిమ బెంగాలుతోబాటు సమ్మె జరిగితే కార్మికులకూ, వుద్యమానికి కూడా శ్రేయస్కరం.

నర్సరావుపేట, వినుకొండలలో ఆర్. టి. సి.

డిపోమేనేజర్ల చర్యలకు నిరసన

గుంటూరు జిల్లాలోని నర్సరావుపేట, వినుకొండలలో ఆర్.టి.సి. డిపోమేనేజర్లు కార్మికుల ఉద్యోగులపట్ల అసభ్యంగా ప్రవర్తిస్తూ, బూతులు తిడుతూ, యూనియన్ కార్యకర్తలను కక్షసాధింపుగా ట్రాన్సుఫర్లుచేస్తూ సతాయిస్తున్నారు. ఈరెండు డిపోల మేనేజర్ల అక్రమచర్యలపట్ల నిరసనగా నవంబరు 19 వ తేదీనుండి పైరెండు డిపోలలోను డిపో ఉద్యోగులు రిలే నిరాహార దీక్షలు సాగిస్తున్నారు.

ధిల్లీ బండ్ గొప్ప విజయం

నవంబరు 6 వ తేదీన ఢిల్లీలో చరిత్రాత్మకమైన బండ్ జరిగింది. నాలుగు ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలు - సి. ఐ. టి. యు., ఎ. ఐ. టి. యు. సి, యు. టి. యు. సి, హెచ్. యం. పి. - బండ్ కు పిలుపిచ్చాయి. మార్క్సిస్టుపార్టీ, మిత వాద కమ్యూనిస్టుపార్టీ, రివల్యూషనరీ సోషలిస్టుపార్టీ, సోషలిస్టుపార్టీల స్థానిక శాఖలు యీ బండ్ ను బలపర్చాయి.

ధిల్లీలో ఈ ఏడాది ఏప్రిల్ నెలలో 26 రోజులపాటు బట్టల షిల్లు కార్మికులు బ్రహ్మాండమైన ఐక్యపోరాటం చేశారు. ఏప్రిల్ 30 న 50 వేలమంది కార్మికులు ఆ సమ్మెకు సంఘీభావం ప్రకటించారు. ఈ పూర్వరంగంలో సి. ఐ. టి. యు., మార్క్సిస్టుపార్టీల ఢిల్లీ శాఖలు కార్మికవర్గానికి సమ్మె పిలుపు ఇచ్చాయి.

సి.ఐ. టి. యు. మార్క్సిస్టుపార్టీలు రూపొందించిన కార్యక్రమానికి యితర పార్టీలు, ట్రేడ్ యూనియన్లు వెంటనే ఆమోదించాయి. నేటికర్థి క దుస్థితికి బాధ్యత కాంగ్రెసు ప్రభుత్వ ప్రజావ్యతిరేక విధానాల దేనని ఆ పార్టీలు, ట్రేడ్ యూనియన్లు ఆమోదించాయి. కాని మితవాద కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఎ. ఐ. టి. యు. సి. మాత్రం యీ విషయంలో ఊగిసలాడాయి. జ్ఞాకు మార్కెటుదార్లు, దొంగనిల్వదారులకూ వ్యతిరేకంగా ఉద్యమాన్ని నడపాలన్నారు. ఎలాగయితేనేం చివరకు ఉమ్మడిగా నవంబరు 6 న జనరల్ సమ్మెకు ఒప్పుకున్నారు. జాయింటుగా ప్రకటన ఇవ్వటానికి అంగీకరించారు.

సంయుక్త ప్రకటనమీద నాలుగు ట్రేడ్ యూనియన్ సంస్థలతోపాటుగా ఢిల్లీ బ్యాంకు ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్, ఢిల్లీ న్యూస్ పేపరు ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్, ఆలిండియా బిల్డింగ్ వర్కర్స్ యూనియన్ (ధిల్లీ) ఆలిండియా లైఫ్ ఇన్సూరెన్సు ఎంప్లాయిస్ అసోసియేషన్, (ధిల్లీ) లు కూడ సంయుక్త ప్రకటనపై సంతకాలు జేశాయి.

జనరల్ సమ్మెకొరకు యిచ్చిన పిలుపు అన్ని తరగతుల కార్మికులను, ప్రజలను ఉత్తేజ పర్చింది. విద్యార్థులు, ప్రభుత్వోద్యోగులు, ఢిల్లీ కార్పొరేషన్ లోని 50 వేలమంది ఉద్యోగులు, బజారుకమిటీలు, వాణిజ్య కేంద్రాల కార్మికులు, హోటల్ పనివారు, రవాణా కార్మికులు తదితర సెక్షన్ల కార్మికులనుండి సమ్మె పిలుపుకు మద్దతు వ్యక్తమయింది. మొదట్లో పారిశ్రామిక కార్మికుల, వ్యాపారసంస్థల జనరల్ సమ్మెగా జరుపుదామనుకున్నదల్లా చివరకు ఢిల్లీ బండ్ గా పరిణమించింది.

బండ్ రోజున ఢిల్లీలోని పారిశ్రామిక, వ్యాపార కార్యకలాపాలు పూర్తిగా స్తంభించిపోయాయి. హోటళ్లు, బ్యాంకులు, పత్రికా ఆఫీసులు, దుకాణాలు మొత్తం మూతపడ్డాయి.

ఐ. యన్. బి. యు. సి. సమ్మెను వ్యతిరేకించింది. సమ్మెను వ్యతిరేకించడంకూ ప్రజలకు పిలుపు ఇచ్చింది.

పోస్ట్ సూపరింటెండెంటు కక్ష సాధింపు చర్యఫలితంగా ఉద్యోగి ఆకస్మిక మరణం

గుంటూరు జిల్లా నరసరావుపేట పోస్ట్ సూపరింటెండెంటు తన ఉద్యోగులపట్ల అతనిరంకుశంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు. వారిపై కక్షసాధింపు చర్యలు యిష్ట మొచ్చినట్లు సాగిస్తున్నాడు. తన ఉద్యోగ బాధ్యతల నిర్వహణ కంటే ఎక్కువగా యూనియన్ ను చీల్చే దుష్టపన్నాగాలకే తన కాలాన్ని వినియోగిస్తూ వచ్చాడు. యూనియన్ ముఖ్యులను దూరప్రాంతాలకు బదిలీ చేయటం, శలవుల మంజూరు నిరాకరించటం, మెడికల్ బిల్లును నిరాకరించుట, చార్జి షీటు జారీచేయుట యివే ప్రధాన బాధ్యత లయినాయి ఈ అధికారికి.

యూనియన్ కార్యకర్తలలో ఒకరైన శ్రీ గోగినేని సత్యనారాయణ గుండెజబ్బుతో బాధపడుతున్న విషయం సూపరింటెండెంటుకు కూడా తెలిసిన విషయమే. వైద్యసదుపాయం లేని మారుమూల ప్రాంతాలకు శ్రీ సత్యనారాయణగారిని బదిలీ చేశాడు. వైద్య సౌకర్యం దృష్ట్యా యీ బదిలీని ఆపవలెనని ఎంత విన్నవించుకొన్నా వినక తన మొండివైఖరిని విడనాడక ఉద్యోగిపై ఒత్తిడి తెచ్చాడు.

ఉన్నతాధికార్లకు చేసుకొన్న మనవి నిరుపయోగంకాగా శ్రీ సత్యనారాయణ బదిలీ ప్రదేశానికి వెళ్ళి హాజరయ్యాడు. సెప్టెంబరు 24 న చారితీసుకుంటూనే గుండెపోటువచ్చి పడిపోయాడు. 27 వ తేదీవరకు వైద్యసహాయంలేకుండానే అచ్చటే వుంచబడ్డాడు. 28 న నరసరావుపేటకు తీసుకొనిరాగా 29 న మరణించారు. గుండెజబ్బుమనిషి అని తెలిసికూడా ఈ ఉద్యోగిని బుద్ధిపూర్వకంగా మానసికవ్యధకు గురిచేసి చివరకు అతని మరణానికి సూపరింటెండెంటు కారకుడయ్యాడని ఉద్యోగులందరు ఆగ్రహవేశాలు వెల్లడించారు.

ప్రజలు పిలుపును పెడచెవిని పెట్టారు. డి. సి. యం. టెక్స్ టయిల్ మిల్లులో ఐ. యన్. టి. యు. సి. డి పెద్ద యూనియన్. ఒక్క కార్మికుడూ పనికి హాజరు కాలేదు. దానితో ఐ. యన్. టి. యు. సి. పూర్తిగా ఒంటరిదైపోయినట్లు నగ్నంగా రుజువైంది. కొన్ని చోట్ల కిరాయిగూండాలు కార్మికులు పూరేగింపులమీద దాడులు జరిపారు.

బండ్ రోజున సి.ఐ.టి.యు., హెచ్. యం., పి. యు. టి. యు. సి. ప్రధానమంత్రి నివాసానికి ఒక పెద్ద ప్రదర్శన నడిపారు. వేలాది కార్మికులు, వ్యాపార ఉద్యోగులు, యూనివర్సిటీలనుండి ఎన్. ఎఫ్. ఐ. విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు ఇండియా గేట్ నుండి ఊరేగింపులో నడిచారు. ప్రధాని యింటిదగర 10 వేలమందితో బ్రహ్మాండమైన ర్యాలీ జరిగింది. జ్యోతిర్కయి బాసు ఎం. పి., తదితరులు ప్రదర్శకుల నుద్దేశించి ప్రసంగించారు. సి. ఐ. టి. యు. తోను, తదితరులతోను కలిసి ప్రదర్శనలో పాల్గొనటానికి ఎ. ఐ. టి. యు. సి. నిరాకరించింది. తాను వేరుగా ప్రదర్శన జరిపింది.

ప్రజాశక్తిపెన్ విజయవాడలో ముద్రింపబడి, సి. ఐ. టి. యు., ఆంధ్రప్రదేశ్ కమిటీ వక్షాన
శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావుచే విజయవాడ నుండి ప్రకటింపబడింది, ఎడిటర్ : శ్రీ నందూరి ప్రసాదరావు.

మహానగర పంచాయితీ
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KL/01/108
పుస్తకం పేరు	కాగితాల పుస్తకం
తారీఖు	23-8-23
ముందు అట్ట	NO
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	17
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
భాగం పేజీలు	NO
లేఖ పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	3/0/21
పేజీలు విడదీసినది	3/0/21
స్థానం చేసినది	Alandini
పరిశీలించినది	pragathi
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్థానం చేయబడింది	
తప్పులు	no
పరిస్థితి	good